

Sายงานประจำปี 2546

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

พระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช 2546

> พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ 30 มีนาคม พุทธศักราช 2546

สารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	1
สารรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	2
สารปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	3
สารผู้อำนวยการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	4
ภาพผู้บริหารสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	5
บทน้ำ : ความเป็นมาของ มกอช.	9
พันธกิจ วิสัยทัศน์ หน้าที่ความรับผิดชอบ	13
โครงสร้างการบริหารและงบประมาณปี 2546	17
• การจัดองค์กร	17
• อัตรากำลังข้าราชการพลเรือนสามัญ มกอช.	18
• อัตรากำลังลูกจ้างชั่วคราว	18
• งบประมาณปี 2546	19
ผลการดำเนินงานที่สำคัญในปี 2546	23
• นโยบายและการเจรจาแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรและอาหารส่งออก	23
 มกอช. ในฐานะหน่วยงานกลางขององค์กรระหว่างประเทศ 	25
 การจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร 	27
• การตรวจสอบรับรองมาตรฐาน	28
• โครงการด้านศึกษาวิจัยที่สำคัญ	28
• ความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานต่างประเทศ	29
 คามามมายทางวชาการทบหนวยงานตางบระเทศ 	31
• บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการจัดทำระบบเชื่อมโยงข้อมูล การตรวจสอบ	32
และการออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร	
• การสัมมุนาและฝึกคมรม	37

งบประมาณและแผนงานปี 2547	39
• งบประมาณปี 2547	39
 แผนการดำเนินงานที่สำคัญปี 2547 	40
ภาพข่าวกิจกรรม	45
ภาคผนวก	55
1. งานมาตรฐานระหว่างประเทศ	
• โครงการมาตรฐานอาหาร เอฟ เอ โอ / ดับบลิว เอช โอ	
(Joint FAO / WHO Food Stardards Programme, Codex)	57
• องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ	
(Office International des Epizooties, OIE)	66
 สำนักงานอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ 	
(International Plant Protection Convention : IPPC)	69
 ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช 	74
(Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS)	
 ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในอุตสาหกรรมอาหาร 	
(Hazard Analysis and Critical Control Point : HACCP	77
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการที่สำคัญ	83
• คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	83
 คณะกรรมการปรับปรุงการดำเนินงานด่านนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร 	85
 คณะกรรมการอนุกรรมการมาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช 	87
 คณะกรรมการมาตรฐานด้านสุขอนามัยสัตว์ 	89
 คณะอนุกรรมการมาตรฐานอาหาร 	91
 คณะอนุกรรมการว่าด้วยการบังคับใช้มาตรฐานสุขอนามัย 	
และสุขอนามัยพืชและอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า	93
คณะอนุกรรมการบริหารแผนงานโครงการพัฒนา	
ปรับปรุงด้านสุขลักษณะอาหาร	95
 คณะกรรมการวางแผนและกำกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ มกอช. 	97
007/12 2 2012	
้านลับคำเกษตรและ	

ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้พยายามผลักดันให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางอาหาร หรือครัวของโลก และประกาศให้ปี 2547 เป็น ปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety Year) เพื่อเป็น

มาตรฐานในการสร้างเสริมศักยภาพ และเพิ่มชื่ดความสามารถในการแข่งขันให้ กับสินค้าเกษตรและอาหารของไทยเวทีการค้าโลก โดยทำให้สินค้าเกษตรของ ไทยทั้งที่ผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศและผลิตเพื่อบริโภคในประเทศ ปลอดจาก สารตกค้างทุกชนิดและมีคุณภาพได้มาตรฐานเดียวกัน สร้างความน่าเชื่อถือและ เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ในฐานะ หน่วยงานที่กำกับดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตร แปรรูป และอาหาร จำเป็นต้องเน้นบทบาท การทำงานโดยหันมาทำงานในเชิงรุก ให้มากขึ้น โดยพยายามเข้าไปมีบทบาทในการเจรจาในด้านนโยบายกับประเทศ ผู้นำเข้าสินค้าเกษตรในระดับนานาชาติ เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างชื่อเสียงให้กับสินค้าเกษตรของไทย เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายหลัก ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ต้องการให้ข้าราชการทุกฝ่ายทุกระดับได้ ทำงานในเชิงรุกมากขึ้น นอกเหนือจากการส่งเสริมเกษตรกรให้ผลิตเพื่อบริโภค หรือส่งออก แต่ต้องส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรตามความต้องการของ ตลาด เพื่อเป็นหนทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ถาวรและยั่งยืน

ในฐานะที่ มกอช. เป็นหน่วยงานใหม่ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้น จึงหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าพวกเราจะได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจ มุ่งมั่นปฏิบัติงานและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มความสามารถ และมีความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกันในการปฏิบัติงาน เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนทุกระดับชั้นและเพื่อให้หน่วยงานเป็นที่ยอมรับ ทั้งในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แนวทางการจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เพื่อให้มีลักษณะเป็น Single agency โดยมีหน้าที่หลักในการกำหนด มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดย จะต้องดูแลในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร สร้างให้มีระบบการควบคุมตลอด ห่วงโช่อาหารตั้งแต่ในระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภค (From Farm to Table) เพื่อให้ สินค้าเกษตรและอาหารของไทยสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

การที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการ<mark>ดำเนินงานนั้น ทุก ๆ ฝ่ายจะต้อง</mark> เร่งระดมใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมทั้งจะต้องทุ่มเทพละกำลังและมันสมอง อย่างเต็มที่ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระบบ ถูกต้อง รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้ทันกับการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในเวทีการค้าโลก

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกระดับใน มกอช.
จะใช้พลังความรู้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อขับเคลื่อนให้หน่วยงานก้าวไปอย่างมั่นคง
และเป็นที่ยอมรับจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยกระดับ
มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารไทยให้เป็นที่ยอมรับจากคนทั่วโลก

200 Tuaunibus M

(นายเนวิน ชิดชอบ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เป็นหน่วยงานใหม่ที่ตั้งขึ้นในปี 2545 เพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางการค้าสินค้าเกษตร เพื่อ แก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทางด้านภาษี (NTB) และเพื่อสร้างมาตรฐานให้สินค้าเกษตรและอาหารของ ประเทศไทย มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องผจญศึก หนักในเรื่องสารเคมีตกค้าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสินค้ากุ้งไก่กับสหภาพยุโรป หรือเรื่องลำไยและ ตะพาบน้ำกับจีน ซึ่งในปี 2546 นี้ ต้องขอแสดงความชื่นชม มกอช. ที่ได้เป็นหน่วยงานหลักใน การเจรจาปูทางทั้งสองเรื่องนี้อย่างจริงจัง และก็ได้ประสบผลสำเร็จในที่สุด

เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีแนวโน้มที่จะต้องปรับบทบาทใหม่ให้การ บริหารจัดการด้านเกษตรเป็นไปอย่างครบวงจร คือ ดูแลตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตไปจนถึงขั้นตอน การส่งออกสินค้าเกษตร นอกจากนี้ ยังจะต้องสนองนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดว่าผู้บริโภค คนไทยจะต้องปลอดภัย ได้บริโภคอาหารมาตรฐานเดียวกับอาหารที่ส่งออกไปต่างประเทศ โดย ประกาศให้ปี 2547 เป็นปีแห่งการบริโภคอาหารปลอดภัย (Food Safety Year)

ดังนั้น บทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของ มกอช. ก็คือ การกำกับ ตรวจสอบให้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และมาตรการทางการค้าในตลาดโลก ขณะเดียวกัน ก็ต้อง สร้างความมั่นใจและความเชื่อถือแก่ทุกประเทศคู่ค้าว่า สินค้าจากประเทศไทยได้ผ่าน กระบวนการผลิตและการตรวจสอบทุกขั้นตอนอย่างเข้มงวด ในด้านความปลอดภัยตาม มาตรฐานสากลแล้ว

เพื่อให้สามารถรับภาระอันสำคัญดังกล่าวนี้ได้ มกอช. จำเป็นต้องสร้างความเข้มแข็ง ให้หน่วยงาน พัฒนาบุคลากรโดยสร้างโอกาสในการเรียนรู้และปฏิบัติ สร้างกลไกในการ สื่อสารข้อมูลข่าวสารแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างฉับไว ทันการและถูกต้อง และสร้างระบบการ ทำงานเป็นทีมทั้งภายในหน่วยงานเองและกับหน่วยงานภายนอก

(นายบรรพต หงษ์ทอง)

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำร พู้อำนวยการ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

มกอช. เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 มี ฐานะเป็นกรม ภายใต้กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ เป็นหน่วยงาน

ที่มีภาระหน้าที่สำคัญในการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรสินค้าเกษตรแปรรูป และ อาหาร โดยการกำกับ ดูแล เฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการออกใบรับรองให้แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจรับรอง มาตรฐาน รวมทั้งเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่มิใช่มาตรการทาง ด้านภาษี เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จะเห็นได้ว่า มกอช. มีภาระกิจที่สำคัญในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่บุคลากรและความพร้อมในด้านต่าง ๆ มีอยู่อย่างจำกัด แต่เจ้าหน้าที่ ทุก ๆ คนได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ความมุมานะ และความพยายาม ที่ จะฟันฝ่าปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ โดยมีความมุ่งหวัง ที่จะทำงานให้บรรลุผล สำเร็จตามเป้าหมาย และเป็นที่ยอมรับจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก รวม ทั้งมีความก้าวหน้าตามลำดับ

กระผมและเจ้าหน้าที่ของ มกอช. ทุกระดับมีความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อ ให้หน่วยงานเป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการ เพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงฯ และ รัฐบาลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ ทั้งนี้ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล อย่างเป็นระบบ (Good Governance) ความโปร่งใส่ (Transparency) และสามารถ ตรวจสอบได้ (Accountability)

(นายอำพน กิตติอำพน) ผู้อำนวยการ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

พู้บริหารสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

นายอำพน กิตติอำพน ผู้อำนวยการ สำนักงานมาตรฐานสิ้นค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

นายมนตรี กฤษณีไพบูลย์ ผู้อำนวยการสำนักรับรองมาตรฐาน สินค้าและระบบคุณภาพ

นายอุทัย พิสณฑ์ รองผู้อำนวยการ มกอช.

นางสาวเมทนี สุคนธรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐาน สินค้าและระบบคุณภาพ

นางสาวดุจเดือน ศศะนาวิน ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหาร

นายคมสัน จำรูญพงษ์ ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ

นายวิทวัสก์ สาระศาลิน เลขานุการกรม

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้
มาตรฐาน และโดยที่ในปัจจุบันสินค้าเกษตรและอาหารหลายชนิด ทั้งที่ผลิตขึ้น
ในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ ยังมิได้มีการกำหนดมาตรฐานสินค้า
เกษตร มาตรฐานสินค้าอาหารและมาตรฐานระบบสำหรับสินค้าเกษตรและ
อาหาร ให้มีมาตรฐานที่ชัดเจนและเหมาะสม ประกอบกับหลายประเทศ ได้
กำหนดมาตรการกิดกันทางการค้าในรูปแบบใหม่ที่มิใช่ภาษี อาทิเช่น มาตรการ
ทางด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช มาตรการที่เป็นอุปสรรคทางเทคนิคต่อ
การค้า รวมถึงพันธกรณีระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อ
ประเทศไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยงานในสังกัด มีภารกิจเป็นหน่วย งานกลางเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหารของ ประเทศ โดยการกำหนดมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้า เกษตรแปรรูปและอาหาร ตั้งแต่ระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภค การเจรจาเพื่อแก้ไข ปัญหาทางการค้าเชิงเทคนิค เพื่อปรับปรุงและยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร และอาหารของไทยมีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

WUSN7

วิสัยทัศน์—

หน้าที่ความรับพิดชอบ

พันธกิจ วิสัยทัศน์ หน้าที่ความรับพิดชอบ

พันธกิจ-

- 1. กำหนดมาตรฐานและระ<mark>บบ</mark>การผลิตสินค้าเกษตร และคาหาร
- 2. ตรวจสอบและให้การรับรองมาตรฐานสินค้า มาตรฐานระบบการผลิตในไร่นา และโรงงานแปรรูป รวมทั้งให้การรับรององค์กรภาครัฐและเอกชนในการ ออกใบรับรอง มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อ การส่งคอก
- 3. ติดตามและประเมินผลแผนงาน และมาตรการ ด้านความปลอดภัยอาหาร
- 4. เจรจาด้านเทคนิคในระดับทวิภาคี และองค์กร ระหว่างประเทศ เพื่อสร้างความเป็นธรรมจากการใช้ มาตรการที่มิใช่ภาษีเป็นข้อกีดกันทางการค้า
- 5. เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศระบบการตรวจสอบ ย้อนกลับทางด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร

วิสัยทัศน์

- 1. พัฒนามาตรฐานและระบบการผลิตสินค้าเกษตรและ อาหารของประเทศให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- 2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มศักยภาพใน การส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย
- 3. พัฒนาระบบความปลอดภัยด้านอาหารและสินค้า เกษตรเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ทั้งผู้บริโภคและ ความเป็นธรรมแก่ผู้ผลิต

หน้าที่ความรับผิดชอบ-

ตามกฎกระ<mark>ทรวงแบ่งส่วนราชการ สำนักงานมาตรฐาน</mark> สินค้าเกษตรและ<mark>อาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตร</mark>และ สหกรณ์ พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ดังนี้

- 1. กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และ สินค้าคาหาร
- 2. กำกับ ดูแล และเฝ้าระวังด้านความปลอดภัยด้านอาหาร
- 3. ออกใบอนุญ<mark>าต และรับรองผู้รับรองมาตรฐาน และผู้</mark> ประกอบการเกี่ยวกับมาตรฐาน และฉลากคุณภาพ สินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และสินค้าอาหาร
- 4. ประสานงานแล<mark>ะร่วมเ</mark>จรจาแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค มาตรการที่มิใช่ภาษี และการกำหนดมาตรฐานระหว่าง ประเทศ
- 5. เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศด้านมาตรฐานสินค้า เกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร
- 6. ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหาร
- 7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร แห่งชาติหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โครงสร้าง การบริหาร—

และงบประมาณปี 2546

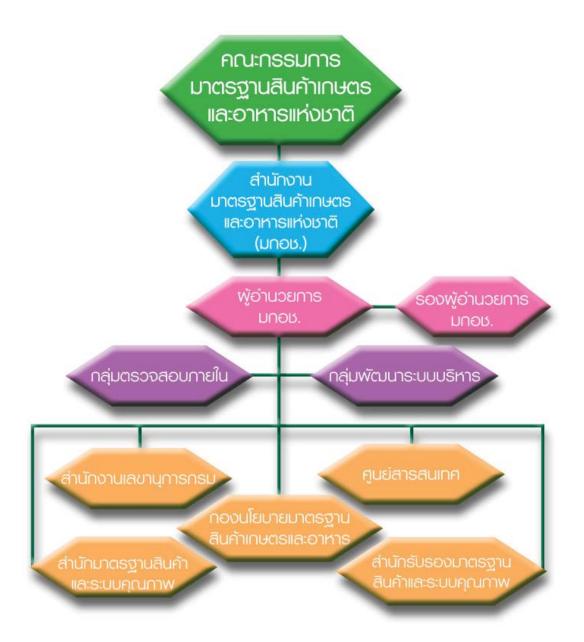

การจัดองค์กร

อัตรากำลัง

ข้าราชการพลเรือนสามัญ มกอช.

จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ปีงบประมาณ 2546 (ข้าราชการพลเรือนตามกรอบโครงสร้างมีจำนวนทั้งสิ้น 198 คน)

ระดบการศกษา	4	1.12.171.12 (14	น)	
	ชาย	หญิง	รวม	
ปริญญาเอก	4	2	6	
ปริญญาโท	10	12	22	
ปริญญาตรี	10	52	62	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	10	11	
รวม	25	76	101	

อัตรากำลัง

ลูกจ้างชั่วคราว

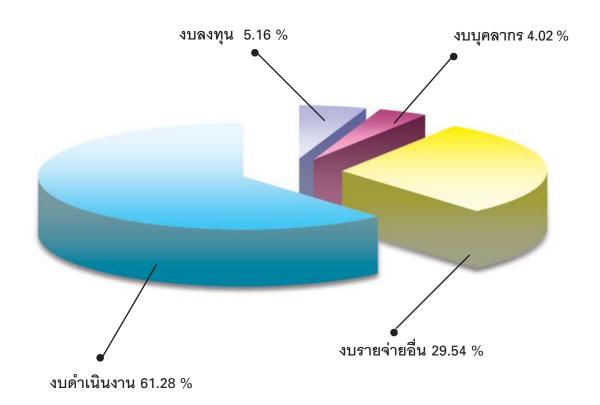
จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ปั่งบประมาณ 2546 (มีจำนวนทั้งสิ้น 47 อัตรา)

ระดบการศกษา	สูกจางชาคราว (คน)		
100	ชาย	หญิง	รวม
ปริญญาโท	-	2	2
ปริญญาตรี	9	19	28
ต่ำกว่าปริญญาตรี่	3	11	14
เวม	12	32	44

งบประมาณปี 2546

1.	งบบุคลากร	6,432,400	บาท
2.	งบดำเนินงาน	98,165,000	บาท
3.	งบลงทุน	8,269,600	บาท
4.	งบรายจ่ายอื่น	47,313,000	บาท
	รวมทั้งสิ้น	160,180,000	บาท

พลการดำเนินงาน ที่สำคัญ ในปี 2546

พลการดำเนินงาน

ที่สำคัญในปี 2546

นโยบายและการเจรจาแก้ไขปัญหา สินค้าเกษตรและอาหารส่งออก

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ได้ ดำเนินงานด้านนโยบาย โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์ความปลอดภัยด้านอาหาร เพื่อสนับสนุนนโยบายของ รัฐบาลที่ได้กำหนดให้ปี 2547 เป็นปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety Year) รวมทั้งได้ดำเนินการเจรจาแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรที่มี ปัญหาอุปสรรคในการส่งออก รวมทั้งผลักดันในการจัดทำกรอบความ ร่วมมือด้านมาตรฐานกับประเทศคู่ค้า เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันให้ กับสินค้าเกษตรและอาหารของไทย

จัดทำแผนยุทธศาสตร์ความปลอดภัยด้านอาหาร ปี 2546-2547

เพื่อเป็นการเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน มาตรฐานคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารอย่างครบวงจรตลอดจนห่วงใช่ อาหาร ทั้งการผลิตเพื่อการบริโภคและเพื่อการส่งออกให้มีคุณภาพเท่า เทียมกันเพื่อเป็นการเพิ่มชีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร และอาหารไทยในตลาดโลก รวมทั้งเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ประเทศไทย เป็นครัวของโลกนอกจากนี้ยังได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดตั้งบริษัท ห้องปฏิบัติงานกลาง ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด เพื่อเพิ่มชีดความ สามารถในการตรวจสอบสินค้าส่งออกและนำเข้าในเชิงพาณิชย์

2. เจรจาแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรที่มีปัญหาและอุปสรรคในการส่งออก ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านเทคนิคที่สำคัญ ได้แก่

- การเจรจากับสหภาพยุโรป ในการประกาศยกเลิกมาตรการตรวจเข้ม 100% สำหรับสินค้ากุ้งและไก่ของไทย
- การเจรจากับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อยกเลิกมาตรการห้ามนำ เข้าลำไยและตะพาบน้ำจากประเทศไทย รวมทั้งได้จัดทำข้อตกลงเขตการค้า เสรีไทย-จีน โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการยุติข้อพิพาททางด้านมาตรการที่ มิใช่ภาษี และระบบตรวจสอบย้อนกลับ นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดทำข้อ ตกลงความร่วมมือด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ร่วมกับ AQSIQ มณฑล ยูนาน อีกด้วย
- เจรจากับสหรัฐอเมริกา เพื่อชี้แจงร่างระเบียบย่อยตามกฎหมายว่าด้วยการ ก่อการร้ายทางชีวภาพ และจัดทำท่าทีแจ้ง FDA ของสหรัฐอเมริกา
- การเจรจาทำความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น
 (CER-FTA) ไทย-ออสเตรเลีย โดยเป็นหน่วยงานประสานงาน (Focal Point) และ
 รับผิดชอบเรื่อง SPS and Food Standards ทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายออสเตรเลียตกลง
 ที่จะแก้ไขปัญหา SPS และให้มี priority sector ที่จะทำการยอมรับร่วมกัน ได้แก่
 Fishery Sector, Poultry Sector และ Fruits and Vegetables Sector ทั้งนี้ นายก
 รัฐมนตรีไทยและนายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย มีกำหนดจะลงนามในความร่วม
 มือ CER-FTA ไทย-ออสเตรเลีย ดังกล่าว ในช่วงเดือนตุลาคม 2546 ระหว่าง
 การประชุม APEC ที่กรุงเทพฯ
- เจรจาและจัดทำบันทึกความเข้าใจร่วมระหว่างประเทศไทย และสิงคโปร์ ใน การอนุญาตให้มีการนำเข้าเนื้อสุกรต้มสุกและผลิตภัณฑ์เข้าไปยังประเทศ สิงคโปร์ได้ รวมถึงสินค้าประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะผัก ผลไม้ และสินค้า เกษตรอินทรีย์

3. ความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียน

ในการประชุมรัฐมนตรีด้านเกษตรและป่าไม้ ครั้งที่ 25 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อ วันที่ 21-22 สิงหาคม 2546 ได้มอบให้ไทยเป็นแกนกลางในการจัดตั้งเครือข่ายความ ปลอดภัยอาหารของอาเซียน (ASEAN Food Safety Network) โดยมี มอกช. เป็นหน่วย งานหลักในการดำเนินงาน เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล และกำหนดท่าที่ ร่วมกันในการแก้ไขปัญหา โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้าตามกรอบความ ร่วมมือของ APEC และสนองนโยบายของปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหารของประเทศไทย

มกอช. ในฐานะหน่วยงานกลาง ขององค์กรระหว่างประเทศ

เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจว่าประเทศไทยจะผูกพันและปฏิบัติ ตามสิทธิและหน้าที่ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ และองค์กรที่เกี่ยว กับการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารหรือที่เกี่ยวข้องกับ การค้า โดย มกอช. ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานกลางของ

1. ข้อตกลงองค์การการค้าโลก

ว่าด้วยการใช้มาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (WTO/SPS Agreement) และความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (WTO/TBT) เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรและอาหาร

2. โครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ CODEX

ภายใต้ความร่วมมือระหว่างองค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (FAO) และองค์การอนามัย (WHO) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ในฐานะเป็น Codex Contact Point ของประเทศมีบทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน โดยเป็นศูนย์กลางติดต่อประสานงานกับโครงการมาตรฐานอาหาร เอฟ เอ โอ / ดับบลิว เอช โอ มีหน้าที่หลัก คือ การพิจารณาร่วม กำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ มีการ ดำเนินการเพื่อให้ ข้อคิดเห็นของประเทศไทยในการกำหนดมาตรฐาน Codex ใน คณะกรรมาธิการและคณะกรรมการวิชาการสาขาต่าง ๆ เพื่อ ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ มิให้มาตรฐาน Codex ที่กำหนด ขึ้นเป็นอุปสรรคต่อการค้า หรือก่อให้เกิดผลเสียหายต่อการ ส่งออกของประเทศไทย และเพื่อเตรียมพร้อมในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมอาหาร รวมทั้งเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของ ผู้บริโภคด้วย ได้มีการดำเนินงานด้านมาตรฐานอาหารระหว่าง ประเทศที่สำคัญ ๆ หลายกิจกรรม ได้แก่

• การเป็นเจ้าภาพจัดประชุม The Third Meeting of ASEAN Task Force on Codex เมื่อวันที่ 2-3 มิถุนายน 2546 เพื่อพิจารณาหา แนวทางร่วมกันของประเทศในกลุ่มอาเซียนในเรื่องที่จะพิจารณาใน Codex Committees สาขาต่าง ๆ

- การส่งผู้แทนไทยเข้าร่วมพิจารณากำหนดมาตรฐานอาหารระหว่าง ประเทศในการประชุม Codex หลายคณะในสาขาต่าง ๆ รวมถึงการ ประชุมคณะกรรมาธิการ Codex
- การเข้าร่วมมีบทบาทสำคัญในการพิจารณากำหนดมาตรฐาน, แนวทาง และข้อแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ของ Codex

องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties OIE)

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มีพันธกิจหลัก ในการเป็นหน่วยงานกลางของประเทศในการประสานงานกับองค์การโรค ระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) เพื่อพิจารณา และร่วมกำหนด มาตรฐานด้านสุขอนามัยสัตว์ระหว่างประเทศ มีการดำเนินการเพื่อให้ ข้อมูลและข้อคิดเห็นของประเทศไทยในการกำหนดมาตรฐาน OIE กับ คณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ ในขณะ เดียวกันก็ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคในเรื่องสุขอนามัยอาหารที่เป็น ผลิตภัณฑ์สัตว์ และเศรษฐกิจของประเทศด้านการส่งออก

4. สำนักงานอนุสัญญาว่าด้วยการอ<mark>ารักขาพืชระหว่างประเทศ</mark> (International Plant Protection Convention - IPPC)

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยสำนักงาน มาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ (สมส.) เป็นหน่วยงานประสานงานกับ IPPC คือเป็น Contact Point ในการตอบข้อซักถามเรื่องสุขอนามัยพืช มาตรการต่าง ๆ ด้านสุขอนามัยพืชของประเทศไทยให้แก่ประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศ เพื่อจัดทำมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางสุขอนามัยพืช เพื่อเตรียม การในเรื่องการจัดทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช จัดทำรายชื่อศัตรู พืชของสินค้าเกษตรแต่ละชนิด จัดทำรายงานศัตรูพืชเพื่อรายงานการ แพร่ระบาดของศัตรูพืชที่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรง

การจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ได้ดำเนินการจัดทำ มาตรฐานสินค้าเกษตร รวมทั้ง กำหนดมาตรฐานระบบสินค้า และจัดทำ เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน ดังนี้

- มาตรฐานสินค้าเกษตร จำนวน 22 ชนิด ได้แก่ มะม่วง ลำไย มังคุด ทุเรียน สับปะรดโรงงาน สับปะรดบริโภคสด ข้าวหอมมะลิ พริก หน่อไม้ฝรั่ง กระเจี๊ยบเขียว ข้าวโพดฝักอ่อน กล้วยหอม มันฝรั่ง กล้วยไม้ สุกร เนื้อโค นมดิบ ไก่เนื้อ เป็ดเนื้อ ปลาหมึก กุ้งก้ามกราม กุ้งกุลาดำ
- มาตรฐานระบบสินค้า จำนวน 18 ชนิด ได้แก่ เกษตรอินทรีย์ ลำไย มังคุด ทุเรียน สับปะรดบริโภคสด สับปะรดโรงงาน มะม่วง ข้าวหอมมะลิ พริก หน่อไม้ฝรั่ง กระเจี๊ยบเขียว กล้วยไม้ ฟาร์มเป็ดพันธุ์ ฟาร์มเป็ดเนื้อ ฟาร์มผึ้ง ศูนย์รวบรวมนมดิบ ปลานิล ปลาหมึก และกุ้งก้ามกราม
- เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ โดยคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารใต้มอบหมาย ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติพิจารณากำหนดให้มี การใช้เครื่องหมายรับรองสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นแบบเดียว โดย เครื่องหมายรับรองมาตรฐานเป็นเครื่องหมายแสดงคุณภาพความปลอดภัย ของสินค้าอาหารและเกษตร เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ประชาชน ในการเลือก ซื้อสินค้าและสนับสนุนผู้ผลิตให้สามารถแข่งขันไปสู่เป้าหมาย ให้ไทยเป็น ศูนย์กลางครัวของโลก การใช้เครื่องหมายมีระบบควบคุมการออกเครื่องหมาย การตรวจสอบระบบ การให้การรับรองตามแนวทางของมาตรฐานสากลเป็น หลักประกันถึงคุณภาพที่แท้จริง

ลักษณะของเครื่องหมายเป็นรูปตัว Q สีเขียวเข้ม หางตัว Q เป็นสีธงชาติ รอบนอก ตัว Q ล้อมด้วยข้อความสีดำ ด้านบนแสดงชื่อ "กระทรวงเกษตร และสหกรณ์" ด้านล่างแสดงรหัสหน่วยงานรับรองและรหัสมาตรฐานสินค้าที่ รับรองและปีที่รับรอง ภายในตัว Q ระบุข้อความสีทองว่า "อาหารปลอดภัย" ในกรณีสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปที่ไม่ใช่อาหารใช้เครื่องหมายนี้โดย ไม่ระบุข้อความ "อาหารปลอดภัย"

การตรวจสอบรับรองมาตรฐาน

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ได้ดำเนินการ ตรวจสอบและให้การรับรองระบบโรงงานและระบบฟาร์ม เพื่อสร้างความ มั่นใจให้กับผู้ประกอบการในการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้คุณภาพ มาตรฐาน ในการจำหน่ายสินค้าและส่งออกไปยังประเทศคู่ค้า โดยดำเนินการ

- ตรวจสอบและรับรองระบบ HACCP และ GMP จำนวนประมาณ 150 โรงงาน
- ตรวจสอบและรับรองฟาร์มเกษตรอินทรีย์ ประมาณ 1.000 ฟาร์ม

โครงการด้านศึกษาว**ิจัยที่ส**ำคัญ

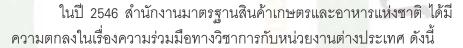
มกอช. ร่วมกับสถาบันการศึกษาและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการ ศึกษาวิจัยเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการจัดทำมาตรฐานและข้อเสนอ แนะเชิงนโยบาย โดยดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 1. การศึกษาวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อทบทวนนโยบายและมาตรการสินค้านำ เข้าเพื่อประเมินความเสี่ยงศัตรูพืช โรคสัตว์ และสัตว์ที่นำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อหามาตรการจัดการความเสี่ยงและลดความเสี่ยงในการติดโรค
- 2. การศึกษาวิจัยสารพ<mark>ิษตกค้าง เพื่อศึกษาปั</mark>ญหาอุปสรรคและหามาตรการ ป้องกันหลีกเลี่ยงการบริโภค<mark>อาหาร</mark>ที่ปนเปื้อนด้ว<mark>ยส</mark>ารเคมี
- 3. การศึกษากฎระเบียบของต่างประเทศในด้านคุณภาพมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารเพื่อศึกษากฎหมายและระเบียบของประเทศคู่ค้าสำคัญ อาทิ อเมริกา สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ฯลฯ ที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก สินค้าเกษตรของไทย เพื่อนำมาประกอบการจัดทำนโยบายและวางแผนการ ผลิตสินค้าเกษตร ต่อไป
- 4. การศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงด้านสุขลักษณะ อาหารและการพัฒนากำหนดมาตรฐาน เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยมากำหนด นโยบายด้านมาตรฐานอาหารเกษตรและนโยบายด้านการส่งเสริมสุขภาพ

- 5. การศึกษาวิจัยงาน Risk Communication เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มา ประกอบการจัดทำมาตรการแนวทางในการลดความเสี่ยงด้านต่าง ๆ
- 6. การศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบการรับรองของหน่วยงานตรวจสอบรับรอง ด้านพืช ปศุสัตว์ ประมง เพื่อศึกษาวิจัยแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถ ให้กับส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยตรวจ สอบรับรองที่มีประสิทธิภาพ
- 7. การจัดทำข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน: การ พัฒนาระบบความปลอดภัยของอาหารส่งออกและนำเข้าของประเทศ เพื่อ กำหนดยุทธศาสตร์และจัดทำแผนที่นำทางในการจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหาร และพัฒนา มกอช. ให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบรับรองหน่วย ตรวจสอบในระยะต่อไป

ความร่วมมือทางวิชาการกับ หน่วยงานต่างประเทศ

1. บันทึกความร่วมมือระหว่างไทยกับยูนนาน

จากการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของคณะเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของพืชและสัตว์ ของมณฑลยูนนาน เมื่อ วันที่ 11-18 มีนาคม 2546 เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และความร่วมมือกับ ไทยด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช นอกจากนี้ยังมีการลงนามในความตกลงเรื่อง "Agree Minute of Discussions on the Technical Cooperation of Sanitary and Phytosanitary Measures" ระหว่าง มกอช. กับ The Yunnan Entry-Exit Inspection and Quarantine Bureau (YIQB) โดย Mr. Cheng Dilong กับนายอุทัย พิสณฑ์ รองผู้อำนวยการสำนักงาน มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยมีสาระเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ ด้านการตรวจสอบมาตรฐาน เพื่อแลกเปลี่ยนการเยือนของเจ้าหน้าที่ระดับเทคนิค เพื่อหารือประเด็นมาตรฐานสุขอนามัย กฎระเบียบ การป้องกันโรคระบาดสัตว์ และการจัดทำระบบเตือนภัยล่วงหน้า

2. การลงนามในบันทึกความตกลงระหว่างกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์กับสำนักงานควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรค แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เรื่องการส่งออกลำไยจากประเทศไทย ไปจีนและการส่งออกตะพาบน้ำ

เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2546 ได้มีพิธีลงนามในความตกลงระหว่างรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับรัฐมนตรีว่าการสำนักงานควบคุม คุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ณ ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนี้

- 1. บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับสำนักงาน ควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเกี่ยวกับ การนำเข้าลำไยจากไทย เนื่องจากฝ่ายไทยได้เสนอมาตรการในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสาร Methamidophos ตกค้างในลำไยจากประเทศไทยที่ส่งออกไปจีน ได้อย่างชัดเจน ฝ่ายจีนจึงได้ตกลงที่จะฟื้นฟูและให้มีการนำเข้าลำไยจากประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน 2546 เป็นต้นไป
- 2. พิธีสาระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับสำนักงานควบคุม คุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ว่าด้วยข้อกำหนด ด้านกักกันโรคและสุขอนามัยสำหรับตะพาบน้ำที่ส่งออกจากประเทศไป สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยข้อตกลงในพิธีสารจะมีผลบังคับใช้เป็นเวลา 5 ปี และจะขยายเวลาโดยอัตโนมัติในระยะเวลาที่เท่ากันเว้นแต่จะมีการยกเลิกโดย ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

3. บันทึกความเข้<mark>าใจร่ว</mark>มว่าด้วยการส่งเนื้อสุกรสุก ไปยังประเทศสิงคโปร์

การจัดทำบันทึกความเข้าใจร่<mark>วมกันฉบับนี้มีวัตถุประส</mark>งค์เพื่อจัดทำการ ยอมรับร่วมอันจะนำไปสู่อำนวยความสะดวกและขยายการค้าสุกรแปรรูประหว่าง ไทยกับสิงคโปร์และเพื่อนำไป สู่การจัดทำการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Arrangement: MRA) ของสินค้าเกษตรและอาหารอื่น

โดยยึดหลักการของข้อตกลงด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ภายใต้ องค์การการค้าโลก และสอดคล้องกับแนวทางในความร่วมมือทางเศรษฐกิจของ เอเชียแปซิฟิก ที่มอบหมายให้ประเทศ สมาชิกจัดทำข้อตกลงทางด้านกฎระเบียบ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืชเพื่ออำนวยความสะดวกทางด้านการค้าประเทศไทย โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของประเทศไทย และกระทรวงการพัฒนา ประเทศสิงคโปร์ จึงได้จัดทำข้อตกลงว่าด้วยขั้นตอนในการตรวจสอบ รับรอง สินค้า เนื้อสุกรสุกและผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์เพื่อส่งออกไปยังประเทศสิงคโปร์ โดย กำหนดขั้นตอนที่สำคัญ ทางด้านเทคนิค 4 ขั้นตอน ซึ่งรวมถึงการตรวจรับรอง ฟาร์มสุกร โรงงานแปรรูป โรงฆ่าสัตว์ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของ องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE)

ทั้งสองฝ่ายได้ให้ความเห็นชอบ ในการจัดตั้งคณะทำงานร่วมทางด้าน เทคนิค เพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ กักสินค้านำเข้า และ ส่งออก ของทั้งสองประเทศ โดยคณะทำงานดังกล่าว ประกอบด้วย กรมปศุสัตว์ ในฐานะหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายอำนาจ และสำนักงานมาตรสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ เป็นหน่วยงานประสานงานของฝ่ายไทย และองค์กรอาหาร ปศุสัตว์และสินค้าเกษตรของประเทศสิงคโปร์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย อำนาจของฝ่ายประเทศสิงคโปร์ โดยให้คณะทำงานดังกล่าวติดตามการทำงาน ภายใต้ข้อตกลงนี้ โดยให้พิจารณาหาลู่ทางเพื่อขยายความร่วมมือ เพื่อขยายตัว สินค้าเกษตรและอาหารอื่น ๆ ด้วย

4. จัดประชุมความร่วมมือระหว่าง มกอช. และสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส

ได้มีการจัดประชุมหารือในหัวข้อเรื่อง Role of Accreditation Body and Certification Body in Food Safety ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม - 1 สิงหาคม 2546 เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและกำหนดแนวทางความร่วมมือเพื่อ แก้ปัญหาการส่งออกกุ้ง โดยประเทศฝรั่งเศสให้ความช่วยเหลือเพื่อแก้ไข ปัญหาและช่วยพัฒนาระบบคุณภาพของกุ้งกุลาดำ โดยใช้ระบบ Code of Conduct (COC) เรื่องกฎ ระเบียบสำหรับการควบคุมระบบคุณภาพ ทั้งที่เป็นข้อบังคับและการสมัครใจ เรื่องการตรวจสอบย้อนกลับ ซึ่งเป็น กฎระเบียบข้อบังคับในประเทศฝรั่งเศส และยุโรป เรื่องระบบรับรองหน่วยตรวจ สอบของประเทศฝรั่งเศส และเรื่องหน่วยรับรองระบบการตรวจสอบ (AB)

ข้อเสนอที่ได้จากการหารือร่วมกัน

- ระบบการตรวจรับรองกุ้ง COC
- การจัดตั้งระบบคุณภาพ (Quality segmentation)
- การจัดตั้งระบบ Accreditation / Certification ให้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก
- การจัดทำรายชื่อเพื่อปกป้องผลิตภัณฑ์ตามแหล่งกำเนิด ให้เป็นที่ ยอมรับในระดับนานาชาติ

5. ความตกลงต่าง ๆ ที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติกำลังดำเนินการ

- 1. มกอช. ได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในร่างฉบับสุดท้าย ของความตกลงด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไทย ทั้งนี้ จะได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจดังกล่าวในช่วง เดือน พฤศจิกายน 2546 นี้
- 2. การติดตามผลการเยือนฟิลิปปินส์ของ ฯพณฯ รัฐมนตรี ระหว่างวันที่ 7-8 กันยายน 2546 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เห็นชอบในการจัดทำความตกลงความร่วมมือด้าน การเกษตรและการเชื่อมโยงหน่วยงานด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรของประเทศไทย กับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ซึ่งคาดว่าจะลงนามได้ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2546 นี้
- 3. การเจรจาจัดทำความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ ใกล้ชิดยิ่งขึ้น Closer Economic Relationship Free Trade Agreement (CER-FTA) ไทย-ออสเตรเลีย กำลังอยู่ระหว่างการเจรจา ทั้งนี้ในด้านมาตรฐานสินค้า เกษตร ซึ่ง มกอช. เป็นผู้แทนนั้น ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องที่จะจัดตั้งคณะทำงาน Expert Group ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบด้าน SPS and Food Standards โดย กำหนดให้มีการลงนามระหว่างนายกรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศ ประมาณเดือน มกราคม 2547 นี้
- 4. ในปีงบประมาณ 2547 มกอช. กำลัง<mark>ดำ</mark>เนินการจัดทำความตกลงด้าน ความเท่าเทียมกันของมาตรฐานสินค้าด้านการเกษตร กับ ประเทศเวียดนาม โดยเฉพาะสินค้าประมง
- 5. มกอช. กำลังเร่งดำเนินการขยายผลการเจรจาด้านการส่งออกสินค้า เกษตรของไทยไปยังประเทศสิงคโปร์ ตามที่ได้มีการลงนามในบันทึกความตกลง การส่งออกเนื้อสุกรต้มสุกไปยังสิงคโปร์ โดยให้ขยายผลสู่สินค้าผักและผลไม้

วิศรานสินคำเกษตรและอื่

การเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศ

เมื่อวันที่ 21-22 สิงหาคม 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ (นายสรอรรถ กลิ่นประทุม) ได้เข้าร่วมประชุมรัฐมนตรีเกษตรและ ป่าไม้อาเซียน ครั้งที่ 25 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ที่ประชุมได้ มอบให้ไทยเป็นแกนกลางจัดตั้งเครือข่ายความปลอดภัยอาหารของอาเซียน (ASEAN Food Safety Network) ประเทศไทยได้เสนอการประยุกต์ใช้เครื่องมือ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจัดทำ Website และการประชุมในลักษณะ Tele Confernce โดยกำหนดที่จะดำเนินการ ดังนี้

1. ให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลจากคณะทำงานต่าง ๆ ด้านเทคนิค

เพื่อประมวลเป็นภาพรวม เพื่อวิเคราะห์และเสนอทิศทางในการประสานงาน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อแก้ไขปัญหาด้าน NTB

2. ให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล

ระหว่างที่ปรึกษาการเกษตรของประเทศสมาชิก ในประเทศคู่ค้าหลัก เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และจีน พัฒนาระบบเตือนภัยจากมาตรการ กีดกันทางการค้า

3. กำหนดท่าที่ร่วมระหว่างประเทศสมาชิก

Conspondant

เพื่อรวมพลังในการแก้ไขปัญหาโดยผ่านการหารือ หรือการประชุมผ่านระบบ สารสนเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และรวดเร็ว

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือโครงการ จัดทำระบบเชื่อมโยงข้อมูลการตรวจสอบ และการออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร

สืบเนื่องจากที่ได้มีรายงานจากสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำ กรุงบรัสเซลล์ เกี่ยวกับการตรวจสอบพบว่าผู้ส่งออกบางรายส่งออกกุ้งที่มีสาร Nitrofuran ตกค้างในระดับสูง นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ดำเนินการโดยเร่งด่วนและเด็ดขาดจากการตรวจสอบพบว่าใบรับรอง การตรวจสอบสารตกค้างที่ใช้เป็นเอกสารปลอม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) เป็นศูนย์กลางในการจัดทำระบบตรวจสอบและออกใบรับรองด้านมาตรฐาน สินค้าและอาหาร ซึ่ง มกอช. ได้เสนอให้มีการใช้ระบบการเชื่อมโยงทาง อิเล็กทรอนิกส์ ในระบบการออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร โดยมี สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอ<mark>าหา</mark>รแห่งชาติเป็นจุดศูนย์กลางรวมข้อมูล ระหว่างหน่วยงานผู้ออกใบรับรอง คือ กรมปศุสัตว์ กรมประมง กรมวิชาการ เกษตร โดยเชื่อมโยงกับหน่วยงานผู้พิจารณาตรวจสอบ คือ กรมศุลกากร และ หน่วยงานประชาคมยุโรป และเป็นมาตรการแก้ไขที่ครอบคลุมทุกสินค้าเกษตร ไม่เฉพาะสินค้ากุ้ง ไก่ เท่านั้น ซึ่งได้มีการดำเนิ<mark>น</mark>การพัฒนาระบบเป็นระยะ และ เพื่อให้ระบบการเชื่อมโยงข้อมูลมีการร่วมมือในการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมาก ี้ยิ่งขึ้นทุกหน่วยงานจึงได้ตกลงจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในโครงการ ้ ดังกล่าวขึ้น และจัดให้ม<mark>ีพิธีลง</mark>นามใน วัน<mark>จันทร์ที่</mark> 18 สิงหาคม 2546 โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษต<mark>รและ</mark>สหกรณ์ (**นายสรอรรถ กลิ่นประทุม**) เป็น ประธาน

วัตถุประสงค์สำคัญของระบบเชื่อมโยงข้อมูลการตรวจสอบและ การออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร 2 ประการ คือ

- 1. เพื่อให้เกิดการจัดระบบการตรวจสอบและออกใบรับรองด้านมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ
- 2. เพื่อให้เกิดระบบการป้องกันการปลอมแปลงใบรับรองด้านมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารรวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับสินค้าเกษตรและอาหารที่ส่งออก ระบบเชื่อมโยงการตรวจสอบและ คอกใบรับรอง

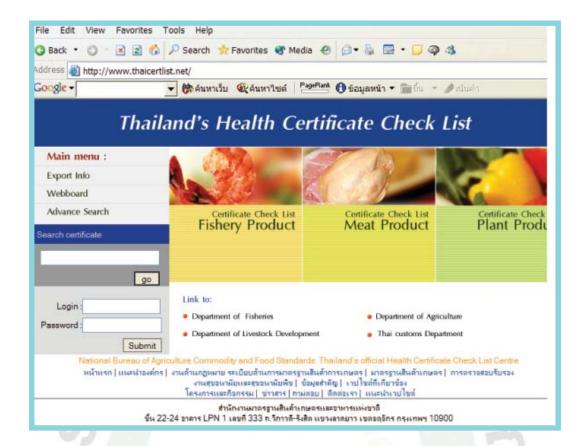
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ ประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งกรมประมง กรมปศุสัตว์ กรม วิชาการเกษตร และกรมศุลกากร เพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติงานโดยได้ ข้อสรุปที่ต้องดำเนินการร่วมกัน คือ

- 1. กำหนดให้มีการประสานงานเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานโดยมี 7 ขั้นตอน
- 2. ให้จัดตั้งเว็บไวต์กลางคือ http://www.thaicertlist.net (World-Wide-Web-Thai-Cert-List-Dot-Net)

เพื่อเป็นศูนย์กลางการรับส่งข้อมูลให้มีความถูกต้องเชื่อถือได้และมีข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอโดยจะทำหน้าที่เป็นจุดรวบรวมข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารที่ออกโดย 3 หน่วยงานข้างต้น เพื่อเชื่อมโยงรับ-ส่งข้อมูลใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารที่ออกโดย 3 หน่วยงานข้างต้น เพื่อ เชื่อมโยงรับ-ส่งข้อมูลไปยังระบบการตรวจสอบของกรมศุลกากรในระบบข้อมูลของเว็บไซต์ http://www.thaicertilst.net

'Pasgruāi

ระบบในอนาคต

เนื่องจากในปัจจุบันการเชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ในระบบการออกใบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร การออกใบรับรองโดยกรมปศุสัตว์กรมประมง กรมวิชาการเกษตร จะดำเนินการแบบปกติส่วนการป้อนข้อมูลจะผ่านทางเว็บไซต์ แต่การส่งข้อมูลไปยังกรมศุลกากรจะทำผ่าน e-mail เท่านั้นในอนาคตจะดำเนินการให้เป็นระบบใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Certificate)คือการออกใบรับรองจะอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่จุดที่ออกใบรับรองและจะเชื่อมโยงแบบ Online กับทางระบบของกรมศุลกากรและหน่วยงานประชาคมยุโรป

การสัมมนาและฝึกอบรม

การจัดประชุมสัมมนา

- เป็นเจ้าภาพจัดประชุม The 3nd ASEAN Task Force on Codex เมื่อวันที่ 2-3 มิถุนายน 2546
- จัดสัมมนาการพัฒนาความพร้อมการส่งออกผัก ผลไม้ ไปจีน เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2546
- เป็นเจ้าภาพจัดประชุม The 3nd ASEAN-ILSR Training Workshop on Safety and Risk Assessment of Agriculture Related GMOs
 เมื่อวันที่ 13-15 สิงหาคม 2546

การฝึกอบรม

ับ_{กรฐานสิ้น}

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ให้สามารถทำ หน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบและให้การรับรองด้านเทคนิคต่าง ๆ ได้ รวมทั้งการเพิ่ม ขีดความสามารถให้กับเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ ให้มีทักษะเพิ่มมากขึ้น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

- จัดฝึกอบรม และการตรวจรับรองการผลิตข้าวอินทรีย์ สำหรับเกษตรกร และ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
- จัดฝึกอบรม Inspector สำหรับ GAP จำนวน 400 คน
- จัดฝึกอบรมหลักสูตรด้านเทคนิคตาม ISO/IEC Guide 61,65 เพื่อให้มีความ พร้อมในการรับรองระบบ Accreditation

NUUS:UNU Ia:IIWUNU—

ป 2547

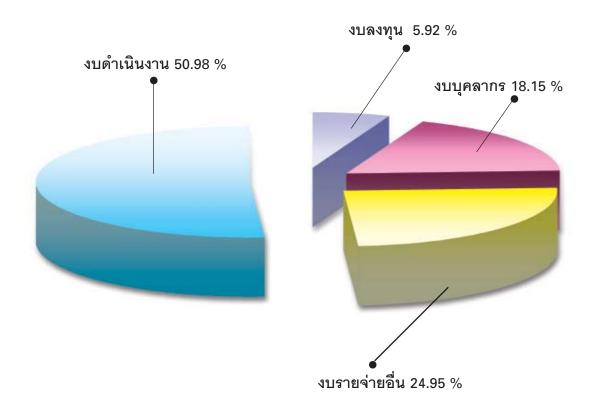

และแพนงาน ปี 2547

งบประมาณปี 2547

1.	งบบุคลากร	36,396,600	บาท
2.	งบดำเนินงาน	102,214,900	บาท
3.	งบลงทุน	11,867,600	บาท
4.	งบรายจ่ายอื่น	50,014,200	บาท
	รวมทั้งสิ้น	200,493,300	บาท

แพนการดำเนินงานที่สำคัญปี 2547

1. ด้านนโยบาย

- สนับสนุนนโยบาย Food Safety ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย เน้นการประสานการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- สร้างระบบเตือนภัยจากมาตรการ SPS/TBT ของประเทศคู่ค้าและ เจรจาจัดทำแผนการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อผลัก ดันสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย
- จัดทำข้อตกลง MRA และเชื่อมโยงองค์กรด้าน Food Safety เช่น AQIS, AQSIQ, SANCO
- ศึกษาและเตรียมการเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ เช่น อเมริกา เน้นเรื่อง Bioterrorism Act, EU เน้นสมุดปกขาว เรื่อง Food Additive และ Chemical
- ผลักดันให้มีการจัดทำระบบการตรวจสอบกลับ (Traceability) เพื่อเชื่อมโยง ระบบการตรวจสอบและการแก้ไขปัญหา กรณีตรวจพบสินค้าที่ไม่ได้ มาตรฐาน
- เป็นผู้นำของอาเซียนในการดำเนินการด้าน Food Safety และเป็น เจ้าภาพในการจัด Global Food Safety ของ FAO

2. ด้านการกำหนดมาตรฐานสินค้า

- จัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรและอา<mark>หาร</mark>ที่มีความสำคัญต่อการส่งออก
- เป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงานขององค์กร CODEX OIE และ IPPC
- ร่วมกำหนดมาตรฐานในการประชุมระดับนานาชาติ
- เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม JOINT FAO/WHO Consultation on Substances
 with No ADI and / or MRL
- ส่งเสริมสัญลักษณ์มาตรฐานรูปตัว Q ให้เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ

3. ด้านการตรวจสอบและรับรองระบบงาน

- เร่งรัดและดำเนินการตรวจสอบรับรองมาตรฐานและมาตรฐานระบบรวม ทั้งสร้างระบบรับรองห้องปฏิบัติการภาครัฐและเอกชน
- จัดทำระบบคู่มือคุณภาพและจ้างที่ปรึกษาให้คำแนะนำและตรวจสอบ
 ความสมบูรณ์ของระบบ

- ให้การรับรองหน่วยรับรอง (Certification Body: CB) ด้าน GMP และ HACCP แก่ภาคเอกชน
- เจรจากับต่างประเทศในส่วนที่ มกอช. จะเป็นหน่วยงานในการรับรองระบบงาน (AB)
- วิจัยพัฒนาระบบและหลักเกณฑ์การตรวจรับรอง หน่วยรับรอง (AB)

4. ด้านการพัฒนาระบบเทคในโลยีสารสนเทศ

- พัฒนาและจัดทำข้อมูลระบบ Electronic และพัฒนาระบบการให้บริการออก เอกสารรับรองต่างๆ ตามมาตรฐานที่กำหนด
- เป็นศูนย์กลางระบบสารสนเทศของชาติด้าน SPS TBT CODEX OIE IPPC และ ระบบข้อมูลรวมทั้งระบบติดตามการสอบกลับสินค้าเกษตร
- พัฒนาระบบเชื่อมโยงในระบบการตรวจสอบและออกใบรับรองสินค้าเกษตรและ อาหาร (โครงการ Health Cert.)
- พัฒนาและจัดทำระบบ warning สินค้าเกษตรและอาหารที่ตรวจพบสารตกค้าง เกินกำหนดหรือตรวจพบศัตรูพืชในต่างประเทศ

5. ด้านการศึกษาวิจัย

- ศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรฐานและมาตรฐานระบบของสินค้าเกษตรและอาหาร
- ศึกษาวิจัยการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบรับรองสินค้าเกษตรและอาหาร
- พัฒนาการจัดทำระบบการตรวจสอบกลับ
- ศึกษาวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อจัดทำมาตรฐานการรองรับและกักกันพืชและสัตว์
- พัฒนาด่านกักกันแบบบูรณาการ
- พัฒนาการจัดตั้งเครือข่ายห้องปฏิบัติการ

6. ด้านการพัฒนาแล<mark>ะเพิ่มข</mark>ีดคว<mark>ามสา</mark>มารถของบุคลากร

- ■ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ทั้งในส่วนของภาคราชการ ผู้ประกอบการและเกษตรกร ด้านการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร รวมถึงการอบรมด้านห้องปฏิบัติการ
- ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึก๊อบรมทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการศึกษาเพิ่มเติมทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
- จัดทำแผนพัฒนาระบบราชการของ มกอช. ในระยะยาว

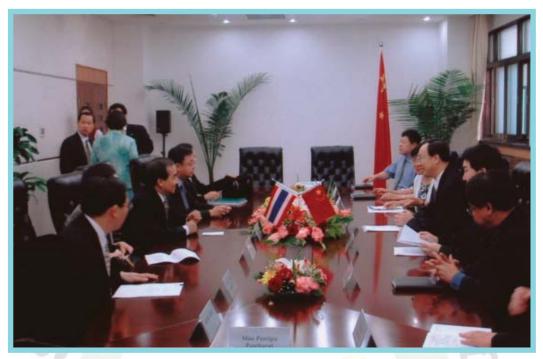

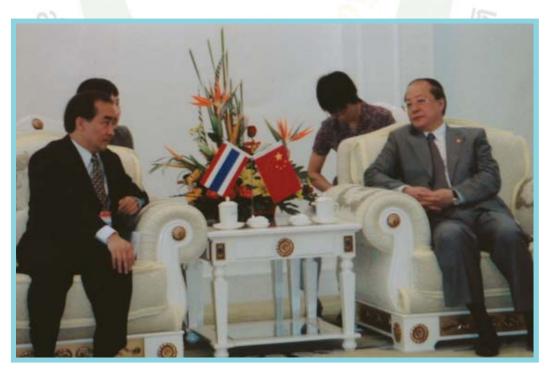

ภาพข่าวกิจกรรม

การเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ (นายสรอรรถ กลิ่นประทุม) ร่วมกับคณะกรรมการกระชับความสัมพันธ์ไทย-จีนของ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ระหว่<mark>างวั</mark>นที่ 15-19 มิถุนายน 2546

ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ (นายสรอรรถ
กลิ่นประทุม) ได้เข้าเยี่ยมคารวะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของจีน
(Mr. Du Qinlin) และได้ยืนยันเกี่ยวกับ
ข้อตกลงทางด้านความร่วมมือทาง
วิชาการโดยเฉพาะในด้านการ
แลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญทางด้าน
เทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งประเทศจีนมี
สถาบันที่ทำการวิจัยและพัฒนาใน

เรื่องนี้อย่างก้าวหน้า รวมทั้งการแลกเปลี่ยนวิชาการด้านการลดการใช้สารเคมี และการดูแล ป้องกันศัตรูพืช การควบคุมโรคระบาดสัตว์และประมง รวมทั้งให้มีความร่วมมือในการผลัก ดันมาตรฐานสินค้าเกษตรของทั้งสองประเทศ ในองค์การอาหารและการเกษตรแห่ง สหประชาชาติ (FAO) เพื่อสร้างความเป็นธรรมและแก้ไขปัญหา NTB ร่วมกัน

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิ<mark>ดง</mark>านสัมมนาเรื่อง "การ พัฒนาความพร้อมการส่งออกผักผลไม้ไปจีน" วันที่ 11 กรกฎาคม 2546

การลงนามข้อตกลงในการอนุญาต ให้ส่งลำไยและตะพาบน้ำเข้าสู่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อ วันที่ 18 มิถุนายน 2546

ผู้อำนวยการ มกอช. และรองอธิบดีกรมวิชาการเกษตร (คุณหญิงประไพศรี พิทักษ์ไพรวัน) เจรจากับรองอธิบดี สำนักงานตรวจสอบและกักกันของไต้หวัน (Dr. Ying Yeh) ในการแก้ ปัญหาการห้ามนำเข้าผักและผลไม้จาก ไทย เนื่องจากปัญหาแมลงศัตรูพืช เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2546

พณพ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสรอรรถ กลิ่นประทุม) เดิน ทางไปร่วมประชุมรัฐมนตรี เกษตรและป่าไม้อาเซี่ยน ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 21-22 สิงหาคม 2546 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งที่ประชุม ได้มอบให้ ไทยเป็นแกนกลาง จัดตั้งเครือข่ายความปลอดภัย อาหารของอาเซียน (ASEAN Food Safety Network)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ร่วมแถลงข่าว กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ใน การประชุมทวิภาคี ระดับนายก รัฐมนตรีไทย-มาเลเซีย เมื่อวันที่ 27-28 กรกฎาคม 2546

ดร. อุทัย พิสณฑ์ รองผอ. มกอช. กล่าวเปิดสัมมนา พร้อมเจ้าหน้าที่ COFRAC ร่วมกันกับ สถานฑูตฝรั่งเศส, มกอช. และหน่วยงานต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม - 1 สิงหาคม 2546 เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและกำหนดแนวทาง ความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาการส่งออกกุ้ง

การลงนามข้อตกลง MRA ไทย-สิงคโปร์ ภายใต้โครงการ STEER เมื่อวันที่ 26-27 สิงหาคม 2546

พิธีลงนามบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือโครงการจัดทำ ระบบเชื่อมโยงข้อมูลการ ตรวจสอบ และการออกใบ รับรองสินค้าเกษตรและอาหาร โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสรอรรถ กลิ่นประทุม) เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2546

เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2546 นายสรอรรถ กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ เข้าพบผู้อำนวยการใหญ่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ Dr. Jacques Diouf ณ สำนักงานใหญ่ FAO ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ในระหว่างการหารือ ได้มีการหยิบยก ประเด็นเกี่ยวกับผลการประชุมองค์การการค้าโลก WTO ณ เมืองแคนคูน ประเทศเม็กซิโก ซึ่ง คาดว่าจะทำให้เกิดผลกระทบต่อกระบวนการเปิดเสรีการค้าสินค้าเกษตร อาจจะทำให้กลุ่ม ประเทศพัฒนาหันมาใช้มาตรการด้านการกีดกันทางการค้าในรูปของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี(NTB) เช่น มาตรฐานสุขอนามัยและมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารที่เข้มงวดยิ่งขึ้น

ผู้อำนวยการ FAO ได้แสดงความขอบคุณและชื่นชมรัฐบาลไทย ที่ให้ความสำคัญในด้าน นโบายความปลอดภัยอาหาร โดยประกาศปี 2004 เป็นปีแห่งความปลอดภัยอาหาร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เข้าพบเจรจากับ Mr. David Byrne กรรมาธิการ ด้านสุขภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค (DG-SANCO) โดยทางประชาคมได้แสดงความยินดีต่อ ประเทศไทยที่สามารถพัฒนาระบบตรวจสอบและรับรองคุณภาพ จนเป็นที่ยอมรับของ ประเทศสมาชิกของประชาคม รวมทั้งได้แสดงความยินดีที่ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็น ประเทศผู้ประสานงานด้าน Food Satety ของอาเซียน

นายสรอรรถ กลิ่นประทุม เป็นประธานในพิธีลงนาม บันทึกข้อความตกลงความร่วมมือ การใช้ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร

สถานที่ทำงานใหม่ของ "สำนักงานมาตรฐานสินค้<mark>าเกษตรและอาหารแห่งชาติ"</mark> เป็นอาคารสำนักวิจัยฯ ของกรมวิชาเกษตรซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุง

ัง_{อานสินค้าเกษตรและอิ}

MACUVAR (L

ความเป็นมา

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) มีภารกิจในการเป็น หน่วยงานกลางเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหารของประเทศ โดยการกำหนดมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหาร ตั้งแต่ระดับไร่นาจนถึงผู้บริโภค การเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาทางการค้าเชิงเทคนิค เพื่อ ปรับปรุงและยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

ตามมติคณะรัฐในรัฐมนตรี วันที่ 4 มีนาคม 2546 ได้กำหนดหลักการของระบบงาน ด้านมาตรฐานและความปลอดภัยด้านอาหารและสินค้าเกษตร ดังนี้

- เน้นความสำคัญในด้านความปลอดภัยของผู้บริโภคภายในประเทศและต่าง ประเทศที่เท่าเทียมกัน
- สินค้าเกษตรและอาหารของไทย ต้องเป็นที่ย<mark>อมรับ</mark>และสอดคล้องกับมาตรฐานสากุล
- การกำหนดมาตรฐานด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) จะต้องอยู่บนพื้น ฐานด้านวิทยาศาสตร์เท่านั้น เพื่อปกป้องและคุ้มครองผู้บริโภคและการผลิต ทางการเกษตร
- ประเทศไทยจะต้องมีระบบควบคุมมาตรฐานและการกักกันพืชและสัตว์ ที่เท่า เทียมกับต่างประเทศ (From Farm to Table) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในระบบการ ค้าระหว่างประเทศและผู้บริโภคภายในประเทศ

ด้วยเหตุที่การค้าขายสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลก จำเป็นต้องปฏิบัติตาม ความตกลงภายใต้องค์การการค้าโลก/ด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (WTO/SPS) ความ ตกลงดังกล่าวได้ให้การยอมรับมาตรฐานระหว่างประเทศขององค์กรกำหนดมาตรฐานระหว่าง ประเทศ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่ในการเป็นหน่วย งานกลาง (National Focal Point) ในการประสานงานกับองค์กรหลักที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารระหว่างประเทศทั้ง 3 องค์กร คือ

- 1. โครงการมาตรฐานอาหาร เอฟ เอ โอ/ดับบลิว เอช โอ ภายใต้ความร่วมมือ ระหว่างองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก (Joint FAO/WHO Food Standards Programme Codex)
 - 2. องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties, OIE)
- 3. สำนักงานอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention, IPPC)

โครงการมาตรฐานอาหาร เอฟ เอ โอ / ดับบลิว เอช โอ (Joint FAO/WHO Food Standards Programme, Codex)

ความเป็นมา

Codex เป็นชื่อใช้เรียกคณะกรรมาธิการโครงการมาตรฐานอาหาร เอฟ เอ โอ/ดับบลิว เอช โอ (Codex Alimentarius Commission - CAC) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2506 มีหน้าที่กำหนด มาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ คำว่า "Codex" เป็นคำที่ใช้เรียก "Codex Alimentarius" ซึ่ง มาจากภาษาละติน หมายถึง "Food Code"

วัตถุประสงค์

เพื่อปกป้องคุ้มครองสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมใน ด้านการค้าระหว่างประเทศ

สมาชิก Codex

สมาชิก Codex เป็นภาครัฐบาลของประเทศต่างๆ ปัจจุบัน Codex มีสมาชิก 169 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย

โครงสร้าง

โครงสร้างของ Codex ประกอบด้วย

1. คณะกรรมาธิการ (Codex Alimentarius Commission - CAC)

ประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิก Codex ทุกประเทศ รวมทั้งประเทศที่ เป็นสมาชิกของ FAO หรือ WHO คณ<mark>ะกรร</mark>มาธิการจะแต่งตั้งประธาน (Chairperson) และรองประธาน 3 คน (Vice-Chairperson) จากผู้แทนของประเทศสมาชิก

2. คณะกรรมการบริหาร (Executive Committee)

ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมาธิการ รองประธานคณะกรรมาธิการ 3 คน และผู้แทนภูมิภาค(Geographic Representative) รวม 7 ภูมิภาค ได้แก่ กลุ่มแอฟริกา เอเชีย ยุโรป ละตินอเมริกา และแคริบเบียน ตะวันออกใกล้ อเมริกาเหนือ แปซิฟิก ตะวันตกเฉียงใต้

ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ สามารถเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหารได้ ไม่เกิน 1 ตำแหน่ง

3. คณะกรรมการสาขา (Codex Committee)

Codex แต่งตั้งคณะกรรมการสาขาต่างๆ เพื่อพิจารณาร่างมาตรฐานอาหาร Codex ได้แก่

3.1 คณะกรรมการสาขาที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป (General Subject Committee) มีทั้งหมด 9 สาขา ได้แก่

- 1) Codex Committee on Pesticide Residues
- 2) Codex Committee on Food Import and Export Inspection and Certification Systems
- 3) Codex Committee on Residues of Veterinary Drugs in Foods
- 4) Codex Committee on Nutrition and Foods for Special Dietary Uses
- 5) Codex Committee on Food Labelling
- 6) Codex Committee on Methods of Analysis and Sampling
- 7) Codex Committee on General Principles
- 8) Codex Committee on Food Additives and Contaminants
- 9) Codex Committee on Food Hygiene

3.2 คณะกรรมการสาขาที่ทำงานเกี่ยวกับอาหารที่<mark>เป็นสินค้า</mark> (Commodity Committee) มีทั้งหมด 12 สาขา ได้แก่

- 1) Codex Committee on Processed Fruits and Vegetables
- 2) Codex Committee on Fats and Oils
- 3) Codex Committee on Fresh Fruits and Vegetables
- 4) Codex Committee on Natural Mineral Waters*
- 5) Codex committee on Cocoa Products and Chocolate
- 6) Codex Committee on Fish and Fishery Products
- 7) Codex Committee on Sugar*
- 8) Codex Committee on Milk and Milk Products
- 9) Codex Committee on Meat and Poultry Hygiene
- 10) Codex Committee on Cereals, Pulses and Legumes*
- 11) Codex Committee on Vegetable Proteins*
- 12) Codex Committee on Soups and Broth**

หมายเหตุ * หมายถึง สาขาที่เลื่อนการประชุมไปอย่างไม่มีกำหนด (sine dine)
** หมายถึง ยกเลิก

3.3 คณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad Hoc Intergovernmental Task Force) มี ทั้งหมด 3 คณะ ได้แก่

- 1) Ad Hoc Intergovernmental Task Force on Food derives from Biotechnology
- 2) Ad Hoc Intergovernmental Task Force on Animal Feeding
- 3) Ad Hoc Intergovernmental Task Force on Fruit and Vegetable Juices

3.4 คณะกรรมการประสานงานกลุ่มภูมิภาค (Regional Coordinating Committee) มีทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่

- 1) Codex Coordinating Committee for Asia
- 2) Codex Coordinating Committee for Europe
- 3) Codex Coordinating Committee for Africa
- 4) Codex Coordinating Committee for Near East
- 5) Codex Coordinating Committee for Latin America and the Caribbean
- 6) Codex Coordinating Committee for North America and South West Pacific

CAC แต่งตั้งผู้ประสานงานกลุ่ม (Regional Coordinator) จากประเทศที่ได้รับเลือก จากกลุ่มภูมิภาคให้เป็นผู้ประสานงานกลุ่ม ประเทศที่ได้รับเลือก จักต้องรับเป็นประเทศเจ้า ภาพจัดการประชุม และทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการประสานงานกลุ่ม ภูมิภาคด้วย

การกำหนดมาตรฐานของ Codex

การดำเนินงานของ Codex ต้องการให้มีความมั่นใจในระหว่างประเทศที่จะมี มาตรฐานเพื่อการคุ้มครองสุขอนามัย เศรษฐกิจของผู้บริโภค และเกิดความเป็นธรรมใน ทางการค้า มาตรฐานที่จัดทำขึ้นตั้งอยู่บนหลักการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีการใช้หลักการ วิเคราะห์ความเสี่ยงและการควบคุมกระบวนการผลิต มีความยืดหยุ่น ไม่ให้เกิดความเข้มงวด เกินไปในการผลิต การค้า ไม่ให้ผลประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นประเทศพัฒนา หรือประเทศกำลังพัฒนา

การจัดทำมาตรฐาน Codex มีการปรึกษาและหารือกันในระหว่างประเทศสมาชิกและ องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จัดทำโดยวิธีเห็นพ้องต้องกันในระหว่างประเทศสมาชิก

Codex แบ่งงานกำหนดมาตรฐานเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1.มาตรฐานอาหารที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป (General Subject Standards) เป็นมาตรฐานที่ เกี่ยวข้องกับสินค้าอาหารทุกชนิด

2.มาตรฐานอาหารที่เกี่ยวกับสินค้าอาหาร (Commodify Standards) เป็นมาตรฐานที่ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารแต่ละชนิด

3.มาตรฐานของกลุ่มภูมิภาค (Regional Standards) แต่ละกลุ่มภูมิภาคร่วมมือในการ จัดทำมาตรฐานที่เป็นที่สนใจของแต่ละกลุ่ม

ขณะนี้มาตรฐานที่ จัดทำขึ้นมี 13 ได้แก่

Volume 1A General Requirements

Volume 1B General Requirements (Food Hygiene)

Volume 2A Pesticides Residues in Food

Volume 2B pesticides Residues in Food - Maximum Residue Limits

Volume 3 Veterinary Drugs Residues in Food and Maximum Residue Limits

Volume 4 Food for Special Dietary Uses (Including Foods for Infants and Children)

Volume 5A Processed and Quick Frozen Fruits and Vegetables

Volume 5B Fresh Fruit and Vegetables

Volume 6 Fruit Juices and Related Products

Volume 7 Cereals, Pulses, Legumes and Derived Products, Vegetable Proteins

Volume 8 Fats, Oils and Related Products

Volume 9 Fish and Fishery Products

Volume 10 Meat and Meat Products

Volume 11 Sugar, Cocoa Products and Chocolate and Miscellaneous

Volume 12 Milk and Milk Products

Volume 13 Methods of Analysis and Sampling

มาตรฐาน Codex กับ WTO/TBT/SPS

ความตกลงภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) ที่เกี่ยวข้องกับอาห<mark>ารมี 2 ค</mark>วามตกลง ได้แก่

ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

(Agreement on Technical Barrier to Trade, TBT)

2. ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

(Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures, SPS)

ความตกลงทั้งสองฉบับให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ และแนะนำให้ประเทศใช้มาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อการกำหนดมาตรฐานของประเทศ SPS agreement (Article 3 และ Annex 3) ได้ระบุให้การยอมรับมาตรฐาน Codex เป็นมาตรฐาน ที่เหมาะสมทางด้านความปลอดภัยของอาหาร และเป็นมาตรการที่จะใช้เป็นข้อตัดสินใน กรณีที่เกิดข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ

การดำเนินงานกำหนดมาตรฐาน Codex มีหลักการที่สอดคล้องกับความตกลง WTO/TBT/SPS เช่น ในหลักการ Harmonization, Equivalence, Assessment of Risk and Determination of the appropriate level of Sanitary and Phytosanitary Protection และ Transparency กล่าวได้ว่าการดำเนินงานของ Codex ตอบสนองต่อกฎระเบียบของ WTO ภายใต้มาตรการTBT/SPS ในการปกป้องความปลอดภัยของผู้บริโภคและอำนวยความสะดวกต่อการค้า

ขั้นตอนการพิจารณามาตรฐานของ Codex

ขั้นที่ 1.2.3

• CAC พิจารณาความสมควรจะกำหนดมาตรฐานเรื่องใดตาม "เกณฑ์การกำหนด งานใหม่"(Criteria for the Establishment of Work Priorities) และกำหนดคณะกรรมการสาขา (Codex Committee) ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบ อนึ่ง Codex Committee อาจเป็นผู้พิจารณาตัดสิน เอง โดยต้องเป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว แล้วส่งเรื่องให้ CAC หรือ Executive Committee ให้ ความเห็นชอบโดยเร็วที่สุด

กรณีที่เป็นข้อเสนอให้จัดทำมาตรฐานเฉพาะกลุ่มภูมิภาค (Regional Standards) CAC จะ พิจารณาข้อเสนอโดยอาศัยเสียงสนับสนุนส่วนใหญ่ (Majority) ของกลุ่มภูมิภาคนั้น

• ฝ่ายเลขานุการจัดทำร่างแรก (proposed draft standard) และเวียนให้ประเทศ สมาชิกพิจารณาให้ข้อคิดเห็นในทุกด้านที่มีผลกระทบ รวมทั้งพิจารณาความเป็นไปได้ใน การนำมาตรฐานไปใช้โดยคำนึงถึงผลทางเศรษฐกิจ

กรณีสารพิษตกค้างและสารตกค้างจากยาสัตว์ในอาหาร ฝ่ายเลขานุการจะเวียนข้อ เสนอแนะ maximum limit ของคณะผู้เชี่ยวชาญ JMPR หรือ JECFA สำหรับนมและ ผลิตภัณฑ์จากนมฝ่ายเลขานุการจะเวียนข้อเสนอแนะจาก IDF ให้ประเทศสมาชิกพิจารณา ประกอบด้วย

ข้นที่ 4

 Codex Committee พิจารณาข้อคิดเห็นที่ได้รับและปรับแก้ไข proposed draft standard แล้วเสนอให้ CAC พิจารณา

ขั้นที่ 5

• CAC หรือ Executive Committee พิจารณาความสมควรรับเป็น draft standard โดยคำนึงถึงผลทางเศรษฐกิจ

ขั้นที่ 6

• ฝ่ายเลขานุการเวียนร่างมาตรฐานให้ประเทศสมาชิก และองค์การระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง พิจารณาให้ข้อคิดเห็นในทุกประเด็นอีกครั้ง

ขั้นที่ 7

• Codex Committee พิจารณากลั่นกรองและปรับแก้ไข draft standard แล้วเสนอให้ CAC พิจารณา กรณีที่มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ให้ประเทศที่เสนอขอแก้ไขแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ไปถึง CAC โดยตรง

ข้นที่ 8

• CAC พิจารณาร่างมาตรฐานพร้อมกับข้อคิดเห็นที่ได้รับเป็นลายลักษณ์อักษรจาก ประเทศสมาชิกและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับรองเป็น Codex Standard

กรณีมาตรฐานกลุ่มภูมิภาค ประเทศสมาชิกและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาจเสนอข้อคิดเห็นขอแก้ไข โดยต้องได้รับเสียงสนับสนุนส่วนใหญ่ของกลุ่มภูมิภาคนั้น จึง จะมีสิทธิ์ขอเสนอ CAC แก้ไขมาตรฐาน

นอกเหนือจากขั้นตอนการร่างมาตรฐานแบบปกติตามข้างต้นแล้ว บางครั้งอาจ ต้องการความเร่งด่วนในการจัดทำมาตรฐาน เช่น มีปัญหาเร่งด่วนในทางการค้าหรือการ สาธารณสุข มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์ ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี หรือมีการขอแก้ไข/ปรับปรุงมาตรฐาน ให้ทันสมัย Codex จึงได้กำหนดการร่าง มาตรฐานแบบเร่งด่วน (Fast track) โดยมีข้อแตกต่างจากแบบปกติ คือ ตัดขั้นตอนการ ร่างมาตรฐานแบบปกติ ขั้นที่ 6-8 ออก และมีหลักว่าต้องได้รับเสียงรับรอง 2 ใน 3

เกณฑ์การกำหนดงานใหม่

การเสนอเรื่องใหม่ เพื่อจัดทำเป็นมาตรฐาน (Standard) แนวทาง (Guideline) หรือ เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการสาขา (Codex Committee)ที่รับผิดชอบเป็นผู้ เสนอเรื่อง โดยมีเกณฑ์การพิจารณาในชั้นแรก คือ

- 1) ควรเป็นเรื่องที่บรรจุอยู่ในแผนการดำเนินงานระยะกลาง (Medium-term Plan) ของ คณะกรรมาธิการซึ่งจัดสำดับตามความสำคัญไว้แล้ว
 - 2) พิจารณาว่ามีงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่ CAC กำลังดำเนินการอยู่แล้วหรือไม่
 - 3) กำหนดกรอบเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ

นอกจากนี้ควรประเมินข้องเสนอที่จะจัดทำว่าเป็นไปตามเกณฑ์ของมาตรฐานอาหาร ที่เป็นเรื่องทั่วไป (General subject) หรือที่เป็นสินค้า (Commodity)

กรณีที่งานใหม่ไม่อยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบของคณะกรรมการวิชาการสาขาใด คณะกรรมการสาขาที่เสนอเรื่องจะส่งเรื่องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังคณะกรรมาธิการพร้อม ข้อเสนอในการแก้ไขขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบให้ครอบคลุมขอบข่ายงานที่จะกำหนดขึ้น

เกณฑ์ของมาตรฐานอาหารที่เป็นเรื่องทั่วไป

- 1. คุ้มครองผู้บริโภคในแง่สุขภาพและป้องกันการหลอกลวง
- 2. ความหลากหลายของกฎระเบียบของแต่ละปร<mark>ะเทศ</mark> และก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการ ค้าระหว่างประเทศ
 - 3. ขอบข่ายของงาน และการจัดลำดับงาน
 - 4. งานที่ได้ดำเนินการขององค์การระหว่างประเทศอื่น<mark>ๆ ใ</mark>นเรื่องเดียวกัน

__ เกณฑ์ของมาตรฐานอาหารที่เป็นสินค้า

- 1. คุ้มครองผู้บริโภคในแง่สุขภาพและป้<mark>องกันก</mark>ารหลอกลวง
- 2. ปริมาณการผลิตและการบริโภคของแต่ละประเทศ รวมทั้งปริมาณและรูปแบบของ การค้าระหว่างประเทศ
- 3. ความหลากหลายของกฎระเบียบของแ<mark>ต่ละ</mark>ประเทศ แล<mark>ะก่อให้เกิดอุ</mark>ปสรรคต่อการ ค้าระหว่างประเทศ
 - 4. แนวใน้มทางการตลาดในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค
 - 5. ความพร้อมของผลิตภัณฑ์ที่จะมีการกำหนดมาตรฐาน
- 6. มีมาตรฐานที่เป็นเรื่องทั่วไปหรือที่จะเสนอครอบคลุมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือการ ค้าไว้แล้วหรือไม่
- 7. จำนวนของผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นต้องมีมาตรฐานที่แยกจากกันระหว่างวัตถุดิบ สินค้า กึ่งสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูป
 - 8. งานที่ได้ดำเนินการขององค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

หลักการทั่วไปในการกำหนดมาตรฐาน (Codex)

• แถลงการณ์เรื่อง หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ (role of science) ในกระบวนการตัดสินใจของ Codex และปัจจัยประกอบการพิจารณาอื่น ๆ

1.มาตรฐาน เอกสารหลักเกณฑ์และข้อแนะนำใด ๆ ของ Codex จะต้องอยู่ภายใต้ หลักการความถูกต้องตามวิธีวิเคราะห์และหลักฐานด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงการทบทวน ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อให้ได้มาตรฐาน ซึ่งใช้ประกันคุณภาพและความปลอดภัย ในอาหาร

2.การกำหนดและตัดสินใจใด ๆ ในเรื่องมาตรฐานอาหารของ Codex จะต้องคำนึงถึง ปัจจัยด้านอื่นที่ถูกต้อง และเกี่ยวเนื่องกับสุขภาพและอนามัยของผู้บริโภคตลอดจนการส่ง เสริมความเป็นธรรมในการค้า

3.เป็นที่รับรู้ว่าฉลากอาหารมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสนับสนุนวัตถุประสงค์ 2 ประการ ของ Codex

4.ในสถานการณ์ซึ่งสมาชิกของ Codex ตกลงเห็นชอบเรื่องระดับความจำเป็นในการ คุ้มครองสุขอนามัย แต่มีความเห็นแตกต่างเกี่ยวกับข้อพิจารณาอื่น ๆ สมาชิกอาจงดการลง คะแนนเสียงยอมรับมาตรฐานเรื่องนั้น โดยไม่เป็นการยับยั้งการตัดสินใจใดๆ ของ Codex

แถลงการณ์เรื่อง หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงด้าน ความปลอดภัยในอาหาร

1.เกณฑ์การตัดสินของ Codex ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย รวมถึงข้อแนะนำอื่นใด ควรอยู่บนพื้นฐานการประเมินความเสี่ยง (risk assessment)อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นๆ

2.การประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในอาหาร ควรรวมขั้นตอนการประเมินทั้ง 4 ขั้นตอน และจัดทำเป็นเอกสารที่มีความโปร่งใส

3.ควรมีการแยกหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างการประเมินความเสี่ยง (risk assessment) และการจัดการความเสี่ยง (risk management) แต่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อกัน ซึ่งจำเป็น ในทางปฏิบัติ (pragmatic approach)

4.การประเมินความเสี่ยง ควรใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในเชิงปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และ การสรุปผลลักษณะความเสี่ยง (risk characterizations) ควรนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่สามารถ ทำความเข้าใจได้ง่ายและเป็นประโยชน์

การเผยแพร่เอกสารของ Codex

Codex จะเผยแพร่เอกสารต่างๆ ได้แก่ รายงานการประชุม ระเบียบวาระการประชุม มาตรฐาน กำหนดการประชุม Codex ฯลฯ แก่จุดติดต่อ (Codex Contact Point) แต่ละประเทศ สำหรับประเทศไทยได้แก่ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เอกสาร Codex สามารถค้นหาได้จาก website ของ Codex ดังนี้ http://www.codexalimentarius.net

องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties, OIE)

ประวัติ

องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organization for Animal Health หรือ Office International des Epizooties, OIE) เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ตั้งขึ้นตามข้อตกลงของ นานาชาติ เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2467 สาเหตุของการก่อตั้ง OIE เนื่องจากในปี 2463 มีการระบาดของโรครินเดอร์เปสในประเทศเบลเยี่ยม และโรคนี้ได้ระบาดลุกลามไปทั่วทวีปยุโรป ต่อมาประเทศต่างๆ รวม 28 ประเทศ จึงได้ร่วมลงนามก่อตั้ง OIE ใน พ.ศ. 2467 เพื่อเป็น องค์กรกลางในการประสานความร่วมมือกันในการปราบปรามและควบคุมโรคระบาดสัตว์ที่ สำคัญ เพื่อมิให้โรคร้ายทำลายชีวิตสัตว์และเศรษฐกิจของประเทศ

สมาชิก

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกผู้ก่อตั้งของ OIE จาก 28 ประเทศในปี 2467 จนถึง ปัจจุบัน (พฤษภาคม 2546) OIE มีสมาชิกทั้งหมด 164 ประเทศ ซึ่ง OIE จะจัดการประชุม ใหญ่ทุกปี ในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนพฤษภาคม (อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อมีเหตุจำเป็น) ที่ สำนักงานกลาง (Central Bureau) ตั้งอยู่ที่ 12 rue de Prony, 75017 Paris, France

องค์กร

OIE เป็นองค์กรระหว่างประเทศในระดับเดียวกับ WHO และ FAO โดยได้รับการ ยอมรับให้เป็น World reference organization for animal health การดำเนินงานของ OIE จะ ควบคุมโดย International Committee ซึ่งประกอบด้วยผู้แทน (Delegate) ที่ได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐบาลของประเทศสมาชิก กิจกรรมในแต่ละวันของ OIE บริหารโดยสำนักงานกลางภายใต้ การควบคุม Director General ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดย International Committee และดำเนิน งานภายใต้การสนับสนุนของคณะกรรมธิการที่มาจากการเลือกตั้ง 3 คณะ ดังนี้

- 1. Administrations Commission
- 2. Regional Commissions ประกอบด้วย 5 Commissions คือ
 - 2.1 Regional Commission for Africa,
 - 2.2 Regional Commission for America,
 - 2.3 Regional Commission for Europe,
 - 2.4 Regional Commission for Asia, Far East and Oceania
 - 2.5 Regional Commission for Middle East

- 3. Specialist Commissions ประกอบด้วย 4 Commissions คือ
- 3.1 Scientific Commission for Animal Diseases (เดิมเรียก Foot and Mouth Disease and other Epizootics Commission) ทำหน้าที่ รวบรวมรายงานการระบาดของโรคสัตว์และโรค สัตว์สู่คนทั่วโลก วางหลักเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงโรคปากเท้าเปื่อยและ BSE พิจารณา ประเทศที่ต้องการปรับเปลี่ยนเป็น Free zone ปรับปรุงวิธีการประเมินและสร้างความร่วมมือ ในภูมิภาคในการป้องกันการแพร่โรค FMDเป็นต้น
- 3.2 Animal Health Code Commission ทำหน้าที่ พิจารณาแก้ไขมาตรฐาน (Code) ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น มีการพิจารณารับ Resolutions ที่เสนอเข้ามาระหว่างปี การกำหนดแผน งานของ OIE Working Group on Animal Production and Food Safety
- 3.3 Biological Standards Commission ทำหน้าที่ พิจารณาและแก้ไข Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines ที่เสนอโดย Commission
- 3.4 Aquatic Animal Health Code Commission (เดิมเรียก Fish Diseases Commission) ทำหน้าที่พิจารณาและแก้ไข Aquatic Animal Health Code

พันธกิจ

1. ประกันความโปร่งใสเกี่ยวกับสภาวะโรคระบาดสัตว์ทั่วโลก (Transparency)

ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีความรับผิดชอบที่จะต้องรายงานโรคสัตว์ที่ตรวจพบ ในเขตรับผิดชอบของตนให้ OIE ทราบ หลังจากนั้น OIE จะกระจายข้อมูลดังกล่าวให้ประ เทศอื่นๆ ทราบ เพื่อให้สามารถเตรียมมาตรการป้องกันโรคเท่าที่จำเป็น ข้อมูลนี้จะหมาย รวมถึงโรคสัตว์สู่คนด้วย โดยจะถูกส่งโดยทันทีหรืออาจรวบรวมส่งเป็นระยะเวลาหนึ่งอย่าง สม่ำเสมอ ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรคที่พบ การกระจายข้อมูลนี้จะทำผ่านเว็บไซต์ของ OIE (www.oie.int) หรือทางจดหมายอิเล็กโทรนิคอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ Disease Information ซึ่ง จะเผยแพร่ทุกสัปดาห์ OIE Bulletin ซึ่งเผยแพร่ทุก 2 เดือน หรือรายปี World Animal Health

2. รวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลด้านสัตวแพทยศาสตร์ (Scientific Information)

OIE จะรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลวิทยาศาสตร์ด้านสัตวแพทยศาสตร์ ที่เกี่ยวกับ การควบคุมโรคสัตว์ ซึ่งประเทศสมาชิกสามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการพัฒนาวิธีการควบคุม และกำจัดโรคต่างๆ ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์นี้จะถูกนำเสนอในสิ่งเผยแพร่ที่จัดทำเป็นประจำของ OIE โดยเฉพาะ Scientific and Technical Review (3 ฉบับ/ปี)

3. ร่วมปฏิบัติและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับนานาประเทศในการควบคุมโรคสัตว์ (International Solidarity)

OIE ให้การสนับสนุนทางเทคนิคกับประเทศสมาชิก ที่ร้องขอความช่วยเหลือในทาง

ปฏิบัติเพื่อการควบคุมและกำจัดโรคสัตว์ รวมทั้งป้องกันการแพร่ระบาดของโรคสัตว์มาสู่คน และ OIE จะให้ความช่วยเหลือในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญให้กับประเทศยากจน เพื่อให้สามารถ ควบคุมโรคสัตว์ที่ทำให้เกิดการสูญเสียปศุสัตว์ หรือเสี่ยงต่อสุขอนามัยของคน

4. ประกันความปลอดภัยด้านสุขอนามัยที่เกี่ยวข้องกับการค้าโลก (Sanitary Safety)

โดยการกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับสุขอนามัยของสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เน้น การค้าระหว่างประเทศ ซึ่ง OIE ได้จัดทำเอกสาร เพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถใช้เป็น เอกสารอ้างอิงในการป้องกันประเทศจากโรคระบาดต่างๆ หรือการประกาศกฎระเบียบที่ไม่ เป็นธรรมด้านสุขอนามัยของสัตว์ ซึ่งเอกสารอ้างอิงปรากฏในรูปของมาตรฐานของ OIE ดังนี้

- 1) Terrestrial Animal Health Code (เดิมเรียก International Animal Health Code)
- 2) Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals (เดิมเรียก Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines)
 - 3) Aquatic Animal Health Code (เดิมเรียก International Aquatic Animal Health Code)
- 4) Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Aquatic Animals (เดิมเรียก Diagnostic Manual for Aquatic Animal Diseases)

หมายเหตุ ชื่อมาตรฐานได้เปลี่ยนตามข้อเสนอของ OIE Biological Standards Commissions (เดิมเรียก Standards Commissions) และ International Committee มีมติเห็นชอบ ตามที่เสนอ ในการประชุมใหญ่ OIE เมื่อเดือนพฤษภาคม 2546

มาตรฐานทั้ง 4 เล่มของ OIE นี้ ได้รับการยอมรับจากองค์การอนามัยโลก (WTO) ให้เป็นเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับสุขอนามัยสัตว์ระหว่างประเทศ ซึ่งจัดทำโดย Specialist Commissions และ Working Groups ต่างๆ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ ร่วมกันพิจารณา อย่างไรก็ดี มาตรฐานทั้งหมดนี้ก่อนนำมาประกาศใช้ ต้องได้รับการยอมรับจาก International Committee

นอกจากนี้ OIE ยังประกอบด้วยห้องปฏิบัติการที่ให้ความร่วมมือในการเป็น Collaborating Centres และ Reference laboratories สำหรับโรคระบาดใน List ของ OIE มากถึง 152 ห้อง ปฏิบัติการ

การเงิน

รายได้หลักของ OIE มาจากเงินค่าสมาชิกที่จ่ายเป็นรายปีตามความสมัครใจ ซึ่งจะ มากน้อยแตกต่างกันตามฐานะทางเศรษฐกิจประเทศสมาชิก

สำนักงานอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention : IPPC)

ประวัติ

สำนักงานอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention: IPPC) เป็นอนุสัญญาซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ประเทศภาคีลงนามให้สัตยาบัน ร่วมกันโดยอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) อนุสัญญามีผลใช้บังคับในเดือนเมษายน พ.ศ. 2495 แก้ไขปรับปรุงเป็นครั้งแรก พ.ศ. 2522 บังคับใช้ใน พ.ศ. 2534 ต่อมาใน พ.ศ. 2538 มีการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยทำให้ เกิดความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและสินค้า (General Agreement on Tariffs and trade: GATT) ภายใต้ความตกลงนี้มีความตกลงที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรคือ ความตกลงว่าด้วย การใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ซึ่งให้การยอมรับอนุสัญญา IPPC ใน การกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศโดยให้ความมั่นใจแก่ประเทศภาคีสมาชิกว่ามาตรการที่ ใช้ปกป้องคุ้มครองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary measures) จากศัตรูพืชร้ายแรงจะมีความ กลมกลืน และไม่นำไปใช้โดยปราศจากเหตุผลทางวิทยาศาสตร์จนเป็นอุปสรรคทางการค้า

อนุสัญญา IPPC มีการแก้ไขครั้งที่ 2 และผ่านความเห็นชอบจาก FAO ใน พ.ศ. 2540 อย่างไรก็ดีตามอนุสัญญาฉบับแก้ไขปรับปรุงยังไม่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากจำนวนประเทศ สมาชิกที่ให้การรับรองยังมีจำนวนไม่ถึง 2 ใน 3 ของจำนวนประเทศสมาชิกทั้งหมด (จำนวน ประเทศสมาชิกทั้งหมด 140 ประเทศ) การให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ จะมีผลผูกพันด้าน กฎหมาย ประเทศที่ให้การรับรองอนุสัญญาฯ จะต้องกำหนด ข้อกฎหมายภายในประเทศ ในเรื่องมาตรการกักกันพืชให้สอดคล้องกับอนุสัญญา

องค์กร

บทบาทที่สำคัญของ IPPC คือ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการควบคุม และการป้องกันการแพร่ระบาดของศัตรูพืช มีการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ว่าด้วย มาตรการสุขอนามัยพืช (International Standards Phytosanitary Measures : ISPMS) เพื่อ ให้การดำเนินมาตรการด้านสุขอนามัยพืชของประเทศต่างๆ มีความสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม ISPMS เป็นมาตรฐานสมัครใจ แต่หากประเทศใดปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ใน ISPMS ก็ไม่จำเป็นต้องมีเหตุผลอธิบายสนับสนุน

การบริหารงานภายใต้อนุสัญญา IPPC

1.สำนักเลขาธิการอนุสัญญา ประกอบด้วยเลขานุการ ผู้ประสานงาน เจ้าหน้าที่ กักกันพืช นักโรคพืชและเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล ก่อตั้งใน พ.ศ. 2535 และใน พ.ศ. 2536

ได้รับรองกระบวนการจัดทำมาตรฐานชั่วคราว และได้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญว่า ด้วยมาตรการสุขอนามัยพืช (Committee of Exports on phytosanitary Measures : CEPM) ต่อ มาใน พ.ศ. 2543 เปลี่ยนชื่อเป็นคณะกรรมการมาตรฐานเฉพาะกิจ (Interim Standards Committee : ISC) คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วย คณะผู้เชี่ยวชาญด้านสุขอนามัยพืชจากทั่วโลก มีการประชุมเพื่อทบทวนหรือให้ข้อคิดเห็นต่อเอกสารที่จัดเตรียมโดยสำนักเลขาธิการ

2.คณะกรรมการวิสามัญว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยพืช (Interim Commission on Phytosanitary Measures : ICPM) ทำหน้าที่ทบทวนมาตรการอารักขาพืชทั่วโลก กำหนด ทิศทางการดำเนินงานของอนุสัญญา และอนุมัติมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรการ สุขอนามัยพืช (ISPMS)

พันธกิจ

1.สนับสนุนให้ประเทศภาคีสมาชิกใช้มาตรการควบคุมศัตรูพืชทั้งด้านกฎหมาย ด้าน วิชาการและด้านการบริหาร

2.สนับสนุนประเทศภาคีสมาชิกจัดตั้งองค์การอารักขาพืชระดับภูมิภาคเพื่อทำหน้าที่ ประสานงานและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา ฯ

3.สนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศภาคีสมาชิกในการให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับ การปรากฏการณ์การแพร่ระบาดศัตรูพืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจ และข้อมูลการป้องกันกำจัด ศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพ

4.ระงับข้อพิพาท กรณีมีข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการแปลความหรือการปฏิบัติที่ขัดต่อ บทบัญญัติของอนุสัญญา

การเงิน

อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์ก<mark>ารเกษ</mark>ตรและอาห<mark>ารแห่</mark>งสหประชาชาติ (FAO)

สาระสำคัญและประเด็นที่ปรับปรุงแก้ไขของอนุสัญญา IPPC ฉบับแก้ไขปรับปรุง

1.ขยายขอบเขตการคุ้มครองสุขอนามัยพืช โดยครอบคลุมทั้งพืชที่เพาะปลูกและพืชป่า 2.กำหนดประเภทศัตรูพืชควบคุม (Regulated Pests) เป็น 2 ประเภท คือ ศัตรูกักกันพืช (Quarantine Pest) และศัตรูพืชควบคุมที่ไม่เป็นศัตรูพืชกักกัน (Regulated non-Quarantine Pest)

3.สร้างมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสุขอนามัยพืช (International Standards Phytosanitary Measures : ISPMs)

4.ขยายขอบเขตความรับผิดชอบขององค์การอารักขาพืชระดับประเทศ ได้แก่ จัดทำ วิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช ดำเนินการเฝ้าระวังเพื่อรายงานการเกิด การระบาด และการ แพร่กระจายของศัตรูพืช

5.กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการนำเข้าสิ่งควบคุม (regulated articles)

6.ให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยจัดตั้งจุดตอบข้อซักถาม (Contact Point) สนับสนุน ให้มีการพัฒนาและใช้มาตรฐานระหว่างประเทศในการกำหนดมาตรการสุขอนามัยพืช ทั้งใน ระดับภูมิภาคและระดับสากล

ระเบียบขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานสุขอนามัยพืชระหว่างประเทศ (International Standards Phytosanitary Measures) มี 8 ขั้นตอน ดังนี้

- ข**้นที่ 1** ยื่นข้อเสนอมาตรฐาน ISPM เพื่อกำหนดใหม่หรือทบทวนของเดิมผ่าน สำนักงานเลขาธิการในรูปแบบ Discussion Paper พร้อมหัวข้อ (Topic)หรือ ร่างมาตรฐาน (draft standard)
- ข**้นที่ 2** สำนักเลขาธิการสรุปข้อเสนอต่อคณะกรร<mark>มาธิ</mark>การ ICPM (Interim Commission Phytosanitary Measures) เพื่อจัดหัวข้อ และลำดับ ความสำคัญซึ่งพิจารณา รวมกับข้อเสนอในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ICPM
- ขั้นที่ 3 สำนักงานเลขาธิการจัดทำร่างข้อกำหนดรายละเอียด (Specifications) ของ ข้อเสนอที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมธิการ ICPM แล้วเสนอคณะ กรรมการมาตรฐาน (Standard Committee) เพื่อรับรอง / แก้ไข แล้วจึงแจ้ง ประเทศสมาชิกและองค์การอารักขาพืชภูมิภาค (RPPO) เพื่อพิจารณาภายใน 60 วัน ข้อพิจารณา (Comment) จะต้องเสนอเป็นหนังสือแจ้งสำนัก เลขาธิการเพื่อเสนอคณะกรรมการมาตรฐานพิจารณา
- **ขั้นที่ 4** คณะกรรมการมาตรฐานมอบหมายคณะทำงาน (Working Group) เพื่อ ยกร่างหรือทบทวนมาตรฐานตามข้อกำหนดรายละเอียด แล้วคณะทำงาน เสนอร่างมาตรฐานให้คณะกรรมการมาตรฐานพิจารณาต่อไป
- ขั้นที่ 5 คณะกรรมการมาตรฐานพิจารณารับรองร่างมาตรฐานแล้วแจ้งประเทศสมาชิก และองค์กรอารักขาพืชภูมิภาค พิจารณาภายใน 120 วัน เพื่อเสนอความ คิดเห็นเป็นหนังสือแจ้งสำนักงานเลขาธิการ หรือคณะกรรมการมาตรฐาน อาจตั้งคณะพิจารณาโดยไม่จำกัดสมาชิก (Open-ended Discussion Group) เพื่อ พิจารณายกร่างมาตรฐานอีกต่างหาก เสร็จแล้วสำนักงานเลขาธิการสรุปความ เห็นทั้งหมดเพื่อเสนอคณะกรรมการมาตรฐานพิจารณาต่อไป

- ขั้นที่ 6 สำนักงานเลขาธิการร่วมกับคณะกรรมการมาตรฐานทบทวนร่างมาตรฐาน เป็นครั้งสุดท้ายแล้วคณะกรรมการมาตรฐานนำเสนอคณะกรรมาธิการเพื่อ พิจารณารับรองมาตรฐานต่อไป
- ข**้นที่ 7** คณะกรรมาธิการพิจารณารับรองมาตรฐาน ISPM โดยดำเนินการตามกฎ Rules of Procedure
- **ขั้นที่** 8 มาตรฐาน ISPM จะมีการทบทวน ตามวันที่กำหนดหรือวันใดก็ตามที่คณะ กรรมาธิการเห็นพ้องร่วมกัน

มาตรฐานสุขอนามัยพืชระหว่างประเทศที่ผ่านการรับรอง และประกาศใช้แล้วจนถึงปัจจุบันมีจำนวน 19 ฉบับ ดังนี้

- Pub. No.1 หลักการกักกันพืชที่สัมพันธ์กับการค้าระหว่างประเทศ (Principles of plant quarantine as related to international trade, 1993)
- Pub. No.2 แนวปฏิบัติในการวิเคราะห์ความเสียง (Guidelines for pest risk analysis, 1995)
- Pub. No.3 การควบคุมการนำเข้าและการปล่อยชีวินทรีย์นำเข้าที่ใช้ควบคุมศัตรูพืช โดยชีววิธี

(Code of conduct for the import and release of exotic biological control agent, 1995)

- Pub. No.4 ข้อกำหนดในการจัดพื้นที่ปลอดศัตรูพืช
 (Requirements for the establishment of pest free areas, 1995)
- Pub. No.5 บทบัญญัติด้านสุขอนามัยพืช
 (Glossary of phytosanitary term, 1999) (Revised annually)
 Glossary Supplement No.1 : Guideline on the interpretation and application of the concept of official control for regulated pests, 2001
- Pub. No.6 แนวปฏิบัติในการสำรวจ (Guideline for surveillance, 1997)
- Pub. No.7 ระบบการรับรองเพื่อการส่งออก (Export certification system, 1997)
- Pub. No.8 การตรวจสอบสถานะภาพของศัตรูพืชในพื้นที่ (Determination of pest status in an area, 1998)
- Pub. No.9 แนวปฏิบัติในการจัดทำโครงการกำจัดศัตรูพืช (Guideline for eradication programs, 1998)

- Pub. No.10 ข้อกำหนดในการจัดตั้งสถานที่ปลอดจากศัตรูพืช เพื่อการผลิตและจุดที่ จะผลิตพืชที่ปลอดศัตรูพืช
 - (Requirements for the establishment of pest free places of production and pest free production sites, 1999)
- Pub. No.11 การวิเคราะห์ความเสี่ยงสำหรับศัตรูพืชที่มีความสำคัญทางกักกันพืช (Pest risk analysis for quarantine pests, 2001)
- Pub. No.12 แนวปฏิบัติเพื่อการรับรองการปลอดศัตรูพืช (Guideline for phytosanitary certification, 2001)
- Pub. No.13 แนวปฏิบัติในการแจ้งการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดและปฏิบัติ การฉุกเฉิน (Guideline for notification of non-compliance and emergency action, 2001)
- Pub. No.14 มาตรการรวมสำหรับจัดทำระบบการจัดการความเสี่ยงศัตรูพืช

 (The used of integrated measures in a system approach for pest risk management, 2002)
- Pub. No.15 แนวปฏิบัติในการควบคุมบรรจุภัณฑ์ที่ทำจากไม้เพื่อการขนส่งสินค้า
 (Guideline for regulating wood packing material in international trade, 2002) (suspended)
- Pub. No.16 ศัตรูพืชควบคุมที่ไม่ใช่ศัตรูกักกัน : แนวคิดและการปฏิบัติ (Regulated non-quarantine pests : concept and appliation, 2002)
- Pub. No.17 การรายงานศัตรูพืช
 (Pest reporting, 2002)
- Pub. No.18 แนวปฏิบัติในการใช้มาตรการฉายรังสี
 (Guidelines for the use of irradication as a phytosanitary measures, 2003)
- Pub. No.19 แนวปฏิบัติในการจัดทำบัญชีศัตรูพืชควบคุม (Guidelines on lists of regulated pests, 2003)

ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures-SPS)

มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures-SPS) คือ มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ ควบคุมสินค้าเกษตรและอาหาร ไม่ให้เกิดโทษต่อชีวิต และ/หรือผล เสียต่อสุขภาพของชีวิตมนุษย์ พืช และสัตว์ โดยไม่ก่อให้เกิดอุปสรรค ทางการค้า ซึ่งอยู่ภายใต้ความตกลง SPS ขององค์การการค้าโลก (WTO) เพื่อเหตุผลด้านความปลอดภัย ประเทศนำเข้าสินค้าเกษตร และอาหาร จะใช้มาตรการนี้เพื่อซ่อนเร้น และใช้เป็นเครื่องมือ ในการกีดกันการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร ซึ่งการกำหนด มาตรการ SPS จะต้องมีข้อพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์และโดยเฉพาะ การกำหนด ให้ประเทศสมาชิกใช้มาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนด โดย 3 องค์การ คือ Codex , IPPC , และ OIE

มาตรการ SPS

- เพื่อปกป้องชีวิตมนุษย์และสัตว์ จากสารปรุงแต่ง สารปนเปื้อน สารพิษ หรือเชื้อโรคในอาหาร
- เพื่อปกป้องชีวิตมนุษย์จากโรคที่ติดมากับพืชหรือสัตว์
- เพื่อปกป้องชีวิตพืชและสัตว์จากศัตรูพืชและศัตรูสัตว์
- เพื่อปกป้องอาณาเขตประเทศจากการแพร่ระบาดของ
 โรคและแมลง

มาตรการ SPS ไม่ครอบคลุมเรื่องสิ่งแวดล้อม ความกังวล ของผู้บริโภคและสวัสดิภาพสัตว์ (animal welfare)

วัตถุประสงค์ของความตกลง SPS

- สิทธิที่ให้กับประเทศสมาชิกในการกำหนดมาตรการที่จะ คุ้มครองมนุษย์ พืช และสัตว์
- มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์อ้างอิงในการกำหนดมาตรการ
- ไม่ก่อให้เกิดการบิดเบื้อนทางการค้า และการเลือกปฏิบัติ

บทบาทของเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

่ว_{ครูอานสิเ}

- 1. การกำหนดมาตรการโดยใช้มาตรฐานระหว่างประเทศจาก 3 องค์กร คือ
 - CODEX ว่าด้วยมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร
 - OIE ว่าด้วยมาตรฐานการควบคุมโรคของสัตว์
 - IPPC ว่าด้วยมาตรฐานการอารักขาพืช
- 2. กรณีที่มาตรฐานระหว่างประเทศไม่ครอบคลุม ประเทศสมาชิกสามารถ กำหนดมาตรฐานขึ้นเอง แต่จะต้องมีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์มารองรับ

จุดสอบถามของประเทศ (National Enquiry Point)

ประเทศสมาชิกจะต้องก<mark>ำหนด</mark>จุดสอบถามกรณีสมาชิกอื่นมี ข้อสงสัยต่อการใช้มาตรการ SPS

2.s:uu =

การวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมใน อุตสาหกรรมอาหาร

Hazard Analysis and Critical Control Point (HACCP)

เป็นระบบการจัดการคุณภาพด้านความปลอดภัยซึ่งใช้ในการควบคุมกระบวนการ ผลิดให้ได้อาหารที่ปราศจากอันตราย 3 ด้าน ได้แก่ อันตรายทางเคมี กายภาพ และชีวภาพ คันกาจมีผลกระทบต่อกาหาร

ความเป็นมา

ปี 1960 แนวคิดเรื่อง HACCP ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อควบคุมความปลอดภัยของอาหาร โดยบริษัท Pillsbury ร่วมกับองค์การ NASA และกองทัพสหรัฐอเมริกา จัดทำโครงการเพื่อระบุ และควบคุมความเสี่ยงของเชื้อ Salmonella ในอาหารของนักบินอวกาศในโครงการของ NASA เป็นการประกันความปลอดภัยของอาหาร โดยนำเอาระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุด วิกฤตที่ต้องควบคุมในอาหาร หรือ HACCP มาควบคุมในทุกจุดของการผลิตอาหาร ตั้งแต่ เริ่มต้นกระบวนการและติดตาม ณ จุดวิกฤตต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งผลิตภัณฑ์สุดท้าย และมีการพัฒนาระบบ HACCP ให้ดียิ่งขึ้น จนกระทั่งปี 1993 ระบบ HACCP ได้รับการ ยอมรับมากขึ้น ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมทั่วทุกภูมิภาคของโลก

ขั้นตอนการเตรียมการจัดทำระบบ

ข**้นตอนที่ 1** การจัดตั้งคณะทำงาน HACCP (HACCP team) จะเริ่มต้นจากการ รวบรวมข้อมูลทั่วไปที่จำเป็น รายละเ<mark>อียดทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้</mark>นการผลิตจนถึงมือผู้บริโภค อย่างปลอดภัย

ชั้นตอนที่ 2 การอธิบายรายละเอียดขอ<mark>งผลิตภั</mark>ณฑ์ (Describe Product) การ อธิบายรายละเอียดอย่างครบถ้วน จะช่วยให้การวิเคราะห์อันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดจุดวิกฤตและค่าวิกฤตตลอดจนวางมาตรการต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 การบ่งชี้วัตถุประสงค์ในการใช้ผลิตภัณฑ์ (Identify Intended Use) ควร มีการระบุรายละเอียด วิธีการนำไปใช้ / บริโภคผลิตภัณฑ์อาหารทั้งชนิดสด กึ่งสำเร็จรูป และ สำเร็จรูปสำหรับผู้บริโภค

ขั้นตอนที่ 4 การจัดทำแผนภูมิการผลิต (Construct Process Flow Diagram) คณะ ทำงาน HACCP ควรจัดทำแผนภูมิการผลิต ซึ่งระบุรายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ของ กระบวนการผลิต ตั้งแต่การรับวัตถุดิบ การเตรียม/การล้าง/ตัดแต่งกระบวนการผลิต/แปรรูป การบรรจุ การเก็บรักษา การขนส่ง และการจำหน่ายตามลำดับของการปฏิบัติจริง

ข**้นตอนที่ 5** การทวนสอบแผนภูมิการผลิต (On-site confirmation of flow diagram) คณะทำงาน HACCP ควรตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอนการผลิต ตามแผนภูมิการผลิต ในทุกขั้นตอน เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง

ขั้นตอนที่ 6 การระบุอันตรายที่มีโอกาสเกิดขึ้น วิเคราะห์อันตรายทุกชนิด พิจารณา มาตรการควบคุมอันตรายที่ระบุไว้ ซึ่งอันตรายแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

อันตรายทางชีวภาพ (Biological Hazard) เกิดจากจุลินทรีย์ชนิดต่างๆ ต่อสุขภาพมนุษย์ เช่น Bacteria , virus, parasite โดยเฉพาะกลุ่มของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ในการระบุอันตราย ควรระบุความเสี่ยงของจุลินทรีย์แต่ละประเภทอาหารในแต่ละชนิดอย่างชัดเจน

อันตรายทางเคมี (Chemical Hazard) แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1) สารพิษตามสารเคมีที่เกิดขึ้นมีอยู่เป็นองค์ประกอบตามธรรมชาติ มิได้มาจากการ ปนเปื้อน เช่น Aflatoxin, Mycotoxin, Histamine
- 2) สารเคมีที่เติมลงในอาหาร ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตวัตถุดิบ จนถึงการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย

อันตรายทางกายภาพ (Physical Hazard) ได้แก่ เศษแก้ว เศษเหล็ก ลวด พลาสติกแข็ง กระดูก เข็มฉีดยา ยาง/ปะเก็น ชิ้นส่วนวัสดุอุปกรณ์ใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคได้

ขั้นตอนที่ 7 การบ่งชี้จุดวิกฤตที่ต้องควบคุม จุดวิกฤต คือ จุด ขั้นตอน หรือกระบวน การใดก็ตามที่สามารถควบคุม อันตรายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของอาหารถูกป้องกันกำจัด หรือลดลงไปในระดับที่ยอมรับได้

ขั้นตอนที่ 8 กำหนดขอบเขตวิกฤต (Establish Critical Limit for Each CCP) ค่าวิกฤต / ขอบเขตวิกฤต คือ ค่าสูงสุดหรือต่ำสุดที่อันตรายทางชีวภาพ เคมี และกายภาพ จะถูกควบคุมได้ ขอบเขตวิกฤตจะเป็นค่าที่สามารถแบ่งแยกความปลอดภัย และไม่ปลอดภัยของจุด CCP นั้นๆ ออกจากกันได้

ชั้นตอนที่ 9 จัดทำระบบการตรวจติดตาม (Establish a Monitoring System for Each CCP) การตรวจติดตาม (Monitoring) คือการวัดหรือที่สังเกตที่มีการวางแผนและมีลำดับขั้นตอน เพื่อประเมินว่าจุดวิกฤตอยู่ภายใต้การควบคุมหรือไม่ และทำการบันทึกผลที่ถูกต้องสำหรับใช้ ในกระบวนการทวนสอบต่อไป

ข**ั้นตอนที่ 10** การกำหนดวิธีการแก้ไข หมายถึงกระบวนการที่ต้องทำเมื่อมีการ เบี่ยงเบน

ขั้นตอนที่ 11 จัดทำกระบวนการทวนสอบ (Establish Verfication Procedure) โดย วิธีการ กระบวนการ และการทดสอบที่ใช้บอกว่า แผน HACCP สำหรับโรงงานนั้นถูกต้อง และดำเนินไปอย่างเหมาะสมหรือไม่ มีประสิทธิภาพหรือไม่ การทวนสอบจะแตกต่างจาก การตรวจติดตาม เพราะผลการทวนสอบจะไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจยอมรับหรือ ไม่ยอมรับในผลิตภัณฑ์ชุดนั้น

ขั้นตอนที่ 12 การจัดทำระบบบันทึกข้อมูล และเอกสาร (Establish Record Keeping and Documentation) หมายถึงการบันทึกในโรงงานที่กระทำ ณ จุดควบคุมวิกฤตแต่ละจุด และบันทึกไว้ ซึ่งข้อมูลที่จำเป็นเพื่อแสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตได้ดำเนินการตามแผน HACCP

การจัดทำระบบการบันทึกข้อมูลและเอกสารอย่างเหมาะสมเป็นส่วนที่สำคัญของระบบ HACCP การบันทึกข้อมูล HACCP ที่ดี หมายถึงการบันทึกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ที่จะทำให้ เกิดประโยชน์ ดังนี้

- ใช้เป็นเอกสารเพื่อแสดงการดำเนินการของโรงงาน และสอดคล้องกับแผน HACCP
- ใช้ในการตรวจสอบแหล่งที่มาของส่วนผสม กระบวนการผลิต หรือผลิตภัณฑ์สุดท้าย
- ช่วยในการระบุแนวโน้มของการผลิตที่อาจเกิดการเบี่ยงเบนหากไม่ได้รับการแก้ไข
- หากต้องการเรียกคืนกลับของผลิตภัณฑ์ บันทึกจะช่วยในการระบุและกำหนด
 ขอบเขตของการเรียกคืนกลับผลิตภัณฑ์ให้น้อยลง
- ใช้เป็นหลักฐานที่ดีในการฟ้องร้องทางกฎหมายหรือการดำเนินการทางกฎหมายต่อ บริษัทผู้ผลิต

ข้อสรุป

การจัดทำระบบ HACCP เป็นการสร้างความมั่นใจ เรื่องความปลอดภัยให้กับผู้บริโภค การจัดทำระบบ HACCP จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ผลิตอาหารต้องใส่ใจรับผิดชอบ เพื่อเป็นการยก ระดับมาตรฐานการผลิตอาหาร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าในยุคการค้าเสรี

คำสั่งแต่งตั้ง

AU:USSUNJS-

คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 103/ก./2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2545 อนุมัติให้กระทรวงเกษตร และสหกรณ์แต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เพื่อกำหนด มาตรฐานและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหาร ตั้งแต่ระดับไร่นา จนถึงผู้บริโภค รวมทั้งการเจรจาแก้ไขปัญหาทางการคาเชิงเทคนิค ปรับปรุงและยกระดับคุณภาพ สินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ ประกอบด้วย

1.	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรแล <mark>ะสหกรณ์</mark>	ประธานกรรมการ
2.	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหก <mark>รณ์</mark>	รองประธานกรรมการ
3.	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
4.	ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์	กรรมการ
5.	ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
6.	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ
7.	อธิบดีกรมปศุสัตว์	กรรมการ
8.	อธิบดีกรมประมง	กรรมการ
9.	อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษ <mark>ตร</mark>	กรรมการ
10.	อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์	กรรมการ
11.	เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	กรรมการ
12.	อธิบดีกรมศุลกากร	กรรมการ
13.	เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรรมการ
14.	เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	กรรมการ
15.	ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
16.	ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
17.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	กรรมการและเลขานุการ
	และอาหารแห่งชาติ	

ให้คณะกรรมการฯ ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1. กำหนดนโยบายและแผนงาน มาตรการเกี่ยวกบมาตรฐานคุณภาพสินค้าเกษตร และอาหาร และมาตรฐานระบบ และกำกับดูแลให้เป็นไปตามนโยบาย
 - 2. กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และมาตรฐานระบบ
- 3. กำหนด กำกับดูแลหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหาร และมาตรฐานระบบ
- 4. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และ มาตรฐานระบบ
- 5. กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามอำนาจหน้าที่
 - 6. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานได้ตามที่เห็นสมควร
 - 7. ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

าตรฐานสิเ

ทั้งนี้ ตั้งบัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่<mark>ากา</mark>รกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 1/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการปรับปรุงการดำเนินงานด่านนำเข้า สินค้าเกษตรและอาหาร

เพื่อให้การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด่านนำเข้าสินค้าเกษตรและ อาหาร ซึ่งปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบให้เป็นไปอย่างลุล่วง มีประสิทธิภาพ เป็น เอกภาพ และสามารถเกื้อกูลระหว่างกัน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานด่าน นำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร อาศัยอำนาจตามข้อ (6) ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหาร แห่งชาติ และมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการปรับปรุงการดำเนินงาน

ด่านน้ำเข้าสินค้าเกษตร และอาหาร ประกอบด้วย

1.	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรแ <mark>ละส</mark> หกรณ์	ประธานอนุกรรมการ
2.	อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ
3.	อธิบดีกรมประมง	อนุกรรมการ
4.	อธิบดีกรมปศุสัตว์	อนุกรรมการ
5.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	อนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
6.	อธิบดีกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
7.	เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการ
8.	กรรมการผู้จัดการใหญ่ท่าอา <mark>กาศยา</mark> นไทย จำกั <mark>ด (มหา</mark> ชน)	อนุกรรมการ
9.	ผู้อำนวยการการท่าเรือแห่งประเท <mark>ศไทย</mark>	อนุกรรมการ
10.	รองผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	อนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	และเลขานุการ
11.	ผู้อำนวยการสำนักรับรองมาตรฐานสินค้า	อนุกรรมการ
	และระบบคุณภาพ	และผู้ช่วยเลขานุการ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	

ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1. กำหนดแนวทางและมาตรการในการปรับปรุงการดำเนินงานของด่านนำเข้าสินค้า เกษตรและอาหาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบสินค้าและอาหารนำเข้า
 - 2. ติดตามประเมินผลการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารนำเข้า
 - 3. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
- 4. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

าครฐานสิน

้ สั่ง ณ วันที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทร<mark>ว</mark>งเกษตรและสหกรณ์

ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 2/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการมาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช

เพื่อให้การพิจารณามาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วย อนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention : IPPC) และ การจัดทำมาตรฐานด้านพืชของประเทศดำเนินไปโดยรอบคอบ บรรลุผลอย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ อาศัยอำนาจตามข้อ (6) ของคณะกรรมการ มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ มาตรฐานด้านสุขอนามัยพืช ประกอบด้วย

รู้านด์'	านสุขอนามิยพิช ประกอบด้วย	
1.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประธานอนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
2.	อธิบดีกรมวิชาการเกษตรหรือผู้แทน	อนุกรรมการ
3.	ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ	อนุกรรมการ
4.	ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
5.	ผู้แทนกรมปาไม้	อนุกรรมการ
6.	ผู้แทนกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
7.	ผู้แทนกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
8.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตร	อนุกรรมการ
9.	ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์	อนุกรรมการ
10.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอ <mark>าหาร</mark> และยา	อนุกรรมการ
11.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	อนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
12.	ผู้แทนคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
13.	ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
14.	ประธานหอการค้าไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
15.	นายกสมาคมอารักขาพืชไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
16.	นางดรุณี วงศ์ศศิธร	อนุกรรมการ
17.	ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ	อนุกรรมการ
	ตามที่ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานสินค้าเกษตร	
	และอาหารแห่งชาติ แต่งตั้งไม่เกิน 3 คน	

ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ
 สำนักงานมาตรฐานสินคาเกษตรและอาหารแห่งชาติ

ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ
 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

อนุกรรมการ และเลขานุการ อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1. จัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรด้านพืชครอบคลุมมาตรฐานของสินค้า และมาตรฐาน ระบบการผลิต เพื่อนำเสนอคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และ ทบทวนมาตรฐานที่จัดทำตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม
- 2. กำหนดแนวทางดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนงานของความตกลงว่าด้วย อนุสัญญาอารักขาพีชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention: IPPC) เสนอ แนะเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน IPPC เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งส่งเสริม การนำมาตรฐาน IPPC ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และติดตามประเมินผลงานนั้น
- 3. ติดต่อ ร่วมมือ ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่ทำงานเกี่ยวกับ มาตรฐานด้านพืชและสุขอนามัยพืช
 - 4. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
- 5. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการมาตรฐาน<mark>สินค้</mark>าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 3/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการมาตรฐานด้านสุขอนามัยสัตว์

เพื่อให้การพิจารณามาตรฐานสำหรับมาตรการด้านสุขอนามัยสัตว์ ภายใต้องค์การ โรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties, OIE) และการจัดทำมาตรฐาน ด้านปศุสัตว์ ด้านประมงของประเทศ ดำเนินไปโดยรอบคอบ บรรลุผลอย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ อาศัยอำนาจตามข้อ (6) ของคณะกรรมการ มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ มาตรฐานด้านสุขอนามัยสัตว์ ประกอบด้วย

านด์′	านสุขอนามยสตว์ ประกอบด้วย	
1.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประธานอนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
2.	อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน	อนุกรรมการ
3.	อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
4.	ผู้แทนกรมการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
5.	ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
6.	ผู้แทนกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
7.	ผู้แทนกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
8.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการ
9.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสิ <mark>นค้าเกษตร</mark>	อนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
10.	ผู้แทนคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษต <mark>รศาสตร์</mark>	อนุกรรมการ
11.	ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์	อนุกรรมการ
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
12.	ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
13.	ประธานหอการค้าไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
	สพ.ญ.ดร. วันทนีย์ กัลลประวิทย์	อนุกรรมการ
15.	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนจากสมาคมเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้อง	อนุกรรมการ
	หรือผู้เชี่ยวชาญตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐาน	
	สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ แต่งตั้งไม่เกิน 3 คน	

ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ
 สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

17. ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ อนุกรรมการและ
เลขานุการ
อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1. จัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรด้านปศุสัตว์ ประมง ครอบคลุมมาตรฐานของสินค้า และมาตรฐานระบบการผลิต เพื่อนำเสนอคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร แห่งชาติ และทบทวนมาตรฐานที่จัดทำตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม
- 2. กำหนดแนวทางดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนงานขององค์การโรคระบาดสัตว์ ระหว่างประเทศ (Office International des Epizooties, OIE) และเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนด มาตรฐาน OIE เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการนำมาตรฐาน OIE ไป ใช้ให้เกิดประโยชน์และติดตามประเมินผลงานนั้น
- 3. ติดต่อ ร่วมมือ ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับ มาตรฐานด้านปศุสัตว์ ประมง และสุขอนามัยสัตว์
 - 4. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงาน ตามที่เห็นสมควร
- 5. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการมาตรฐาน<mark>สินค้</mark>าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

<mark>สั่ง ณ วันที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546</mark>

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 4/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการมาตรฐานอาหาร

เพื่อให้การพิจารณาร่วมกำหนดมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ของโครงการมาตรฐาน อาหาร เอฟ เอ โอ/ดับบลิว เอช โอ และการจัดทำมาตรฐานอาหารของประเทศ ดำเนินไปโดย รอบคอบ บรรลุผลการดูแลความปลอดภัยของอาหารอย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใส และเกิด ประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ อาศัยอำนาจตามข้อ (6) ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ และมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการมาตรฐานอาหาร ประกอบด้วย

P9/1	93	90 IN 19 DISCUIDING
1.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประธานอนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
2.	ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ	อนุกรรมการ
3.	ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
4.	ผู้แทนกรมยุโรป	อนุกรรมการ
5.	ผู้แทนกรมประมง	อนุกรรมการ
6.	ผู้แทนกรมปศุสัตว์	อนุกรรมการ
7.	ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ
8.	ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	อนุกรรมการ
9.	ผู้แทนกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
10.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	อนุกรรมการ
11.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อนุกรรมการ
12.	ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรแล <mark>ะสหกรณ์</mark>	อนุกรรมการ
13.	ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้า และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	อนุกรรมการ
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	
14.	ผู้อำนวยการสถาบันอาหาร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
15.	ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	อนุกรรมการ
	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	
16.	ประธานหอการค้าไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
17.	นายกสมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อการส่งออกไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
18.	นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
19.	นายกสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
		DIUAG

20.	ศาสตราจารย์ภักดี โพธิศิริ	อนุกรรมการ
21.	รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุซาต	อนุกรรมการ
22.	ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ตามที่ผู้อำนวยการ	อนุกรรมการ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	
	แต่งตั้งไม่เกิน 3 คน	
23.	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ	อนุกรรมการและ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	เลขานุการ
24.	ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ	อนุกรรมการและ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ
25.	ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ	อนุกรรมการและ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1. จัดทำมาตรฐานสินค้าอาหาร ครอบคลุมมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานระบบการผลิต เพื่อนำเสนอคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และทบทวนมาตรฐาน ที่จัดทำตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม
- 2. กำหนดแนวทางดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนงานของโครงการมาตรฐานอาหาร เอฟ เอ โอ/ดับบลิว เอช โอ (Joint FAO/WHO Food Standard Programme, Codex Alimentarius Commission-Codex)และเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน Codex เพื่อรักษาผล ประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการนำมาตรฐาน Codex ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และ ติดตามประเมินผลงานนั้น
- 3. ติอต่อ ร่วมมือ ปร<mark>ะสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับ</mark> มาตรฐานอาหาร
 - 4. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
- 5. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการมาตร<mark>ฐานสินค้</mark>าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 5/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุข อนามัยและสุขอนามัยพืชและอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

เพื่อให้การดำเนินงานตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) และส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหารในความตกลง ว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) เป็นไปอย่างมีเอกภาพ โปร่งใส และเกิด ประโยชน์ต่อประเทศไทยสูงสุด อาศัยอำนาจตามข้อ (6) ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารแห่งชาติ และมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการบังคับใช้ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ประกอบด้วย

าสุใ	เอนามยและสุขอนามยพชและอุปสรรคทางเทคนคตอการคา	บระกอบดวย
1.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประธานอนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	
2.	ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
3.	ผู้แทนกรมประมง	อนุกรรมการ
4.	ผู้แทนกรมปศุสัตว์	อนุกรรมการ
5.	ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ
6.	ผู้แทนกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
7.	ผู้แทนกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
8.	ผู้แทนสำนักงานคณ <mark>ะกรรมการค</mark> ุ้มครองผ <mark>ู้บริโ</mark> ภค	อนุกรรมการ
9.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรม <mark>การ</mark> อาหารและยา	อนุกรรมการ
10.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
11.	ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	<mark>อนุกรร</mark> มการ
12.	ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
13.	ผู้แทนศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ	อนุกรรมการ
14.	ผู้แทนสถาบันอาหาร	อนุกรรมการ
15.	ผู้แทนสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการร่วม WTO	อนุกรรมการ
16.	ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	อนุกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	และเลขานุการ
17.	หัวหน้ากลุ่มความตกลงฺสุขอนามัย	อนุกรรมการ
	และสุขอนามัยพืชและอื่นๆ สำนักงานมาตรฐาน	และผู้ช่วยเลขานุการ
	สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	

ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1. เสนอแนะการกำหนดแนวทางดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติต่างๆ ที่เป็น พันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และความ ตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร
- 2. เสนอแนะและกำหนดท่าทีและแนวทางในการเจรจาและความร่วมมือกับต่าง ประเทศในเรื่อง เกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและอาหาร
 - 3. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
- 4. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ มอบหมาย
 - 5. รายงนการดำเนินงานต่อคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

'Pas कुराधर्वे।

สั่ง ณ วันที่ 23 เ<mark>ดือน</mark>กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่<mark>าการกระทรว</mark>งเกษตรและสหกรณ์

ประธา<mark>นคณะกรรมการมาตร</mark>ฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 6/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารแผนงานโครงการพัฒนาและ ปรับปรุงด้านสุขลักษณะอาหาร

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติในการประชุม เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2542 เห็นชอบในหลัก การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารแผนงานพัฒนาและปรับปรุงด้านสุขลักษณะอาหารแห่งชาติ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารแผนงานโครงการพัฒนาและปรับปรุงสุขลักษณะอาหาร เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ บรรลุผลอย่างเป็นเอกภาพ โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ อาศัย อำนาจตามข้อ (6) ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และมติ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารแผนงานโครงการพัฒนาและปรับปรุงด้านสุขลักษณะ อาหาร ประกอบด้วย

T1º[LGTDL:12]				
1.	ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประธานอนุกรรมการ		
	และอาหารแห่งชาติ			
2.	ผู้แทนกรมประมง	อนุกรรมการ		
3.	ผู้แทนกรมปศุสัตว์	อนุกรรมการ		
4.	ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร	อนุกรรมการ		
5.	ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	อนุกรรมการ		
6.	ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ	อนุกรรมการ		
7.	ผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตร	อนุกรรมการ		
8.	ผู้แทนกรมอนามัย	อนุกรรมการ		
9.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาห <mark>าร</mark> และยา	อนุกรรมการ		
10.	ผู้แทนสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	อนุกรรมการ		
11.	ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ		
12.	ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	อนุกรรมการ		
	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน			
	ผู้แทนสถาบันอาหาร	อนุกรรมการ		
14.	นายกสมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อส่งออกไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ		
15.	นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป หรือผู้แทน	อนุกรรมการ		
	นายกสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย หรือผู้แทน	อนุกรรมการ		
17.	รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต	อนุกรรมการ		

18.	ศาสตราจารย์ภักดี โพธิศิริ	อนุกรรมการ
19.	รองศาสตราจารย์ปรียา วิบูลย์เศรษฐ์	อนุกรรมการ
20.	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ	อนุกรรมการ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	และเลขานุการ
21.	ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ	อนุกรรมการและ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ
22.	ผู้แทนสำนักมาตรฐานสินค้าและระบบคุณภาพ	อนุกรรมการและ
	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1. บริหาร และจัดการ แผนงานโครงการพัฒนาและปรับปรุงด้านสุขลักษณะอาหาร กำหนดทิศทาง การจัดลำดับการดำเนินงานของกิจกรรมต่างๆ และงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับ แผนงานพัฒนาและปรับปรุงด้านสุขลักษณะอาหาร
- 2. ให้คำแนะนำ และให้ข้อยุติข้อโต้แย้งต่างๆ ในการดำเนินงานของโครงการฯ ตาม แนวทางในการนำหลักการการวิเคราะห์ความเสี่ยงไปใช้ในวงจรของอาหารเพื่อควบคุมการปฏิบัติ ที่ดีในการผลิต โดยมีพื้นฐานที่สำคัญ คือ การปฏิบัติที่ดีในการผลิตทางการเกษตรและการ ผลิตที่ดีในกระบวนการผลิตในสถานที่ประกอบการ
- 3. พิจารณาและนำเสนอมาตรการที่จำเป็นต่อคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ ในการพัฒนาและปรับปรุงด้านสุขลักษณะอาหารรวมถึงการปรับโครงสร้าง การจัดการความเสี่ยง
- 4. จัดให้มีการดำเนินการ เพื่อนำหลักการการวิเคราะห์ความเสี่ยงไปใช้อย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนาที่ยั่งยืนตามพื้นฐานที่กำหนดไว้ร่วมกัน
 - 5. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบั<mark>ติงาน</mark> ตามที่เห็นส<mark>มคว</mark>ร
- 6. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการ<mark>มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหา</mark>รแห่งชาติ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายสรอรรถ กลิ่นประทุม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ที่ 74/2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนและกำกับการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ มกอช.

ด้วยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) จะดำเนินการ ประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่และกิจกรรมของหน่วยงาน เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ การมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล อันจะเป็น ประโยชน์แก่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการด้านสินค้าเกษตรและอาหาร ผู้ส่งออก และผู้บริโภค รวม ทั้งการรณรงค์ให้มีการผลิตและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย

เพื่อให้การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ มกอช. เป็นไปอย่างเหมาะสม และทันต่อ เหตุการณ์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนและกำกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ มกอช. ประกอบด้วย

1.	รองผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร	ประธานกรรมการ
	และอาหารแห่งชาติ	12
2.	ผู้อำนวยการกองนโย <mark>บายสิน</mark> ค้าเกษตร <mark>และอาหาร</mark>	กรรมการ
7	หรือผู้แทน	2:2
3.	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานสินค้ <mark>าและระบบคุณภาพ</mark>	กรรมการ
	หรือผู้แทน	
4.	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
5.	ผู้อำนวยการสำนักรับรองมาตรฐานสินค้า และระบบคุณภาพ หรือผู้แทน	กรรมการ
	และระบบคุณภาพ หรือผู้แทน	
6.	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหารหรือผู้แทน	กรรมการ
7.	หัวหน้ากลุ่มนิติการหรือผู้แทน	กรรมการ
8.	เลขานุการกรม	กรรมการ
		และเลขานุการ
9.	หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่	กรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1. วางแผนกำหนดขอบเขตและเป้าหมายการประชาสัมพันธ์ มกอช. และปรับแก้ตาม ความจำเป็น
 - 2. กำหนดประเภทของสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
- 3. พิจารณาข้อกำหนดการจ้างจัดทำสื่อและการประชาสัมพันธ์ และให้ความเห็นชอบ ก่อนการจัดจ้าง
 - 4. ติดตามประเมินผลการจัดจ้างทำสื่อและการประชาสัมพันธ์
- 5. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อการจัดทำข้อกำหนดการจ้างจัดทำสื่อและการประชาสัมพันธ์ และจัดเตรียมเนื้อหาเพื่อการประชาสัมพันธ์ หรือคณะทำงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2546

(นายอำพน กิตติอำพน)

รองปลัดกระทรวงเกษตรและ<mark>สหก</mark>รณ์ รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

